

PREMSO
FORNÀ

Foganya

REVISTA D'INFORMACIÓ I CULTURA DEL GRUP FOGANYA

PORRERES ANY III
450 exemplars

Nº 13 i 14
250 ptes

març 1992
Im 12 3 92

DL P.M 1417 1989
So 16 3 92

si rars reber

Oli de Mateu Sitges Febrer. Obra impressionista que, generosament i a petició de Joan Mesquida, ha donat al Grup Foganya per realitzar els cartells que anunciaran la representació de la "Passió a Porreres" 1992.

REVISTA D'INFORMACIÓ I CULTURA del Grup Foganya bimensual.
Informació i correspondència C/ Molins nº 2 PORRERES, 07260

Direcció General: Junta Directiva del Grup foganya.

Direcció: Jaume Rosselló i Verger.

Consell de redacció: Francesca Servera Toledo, Iolanda Barceló Marquez i Antoni Matas Blanch.

Col·laboradors:

Bartomeu Servera, Josep Miró, Antònia Rosselló, Sebastià Mestre, Joan Roig, Gori Barceló, Policia Local, Quico Servera, Biel Barceló, Serveis Socials de Lluchmajor, Jaume Vidal, Marcel Llodrà, Ferran Mancebo, Antoni Acas, Rafel Picornell, Andreu Genovard, Radio Club Cultural, Francisco Llinàs, Caterina Trobat, Caterina Armero, Agnès Sitjar, Pep "Pulit".

Dibuixants: Miquel Morlà vicens i Juli Servera Viedma.

Fotografia: Sebastià Vidal, Antoni Melià i Antoni Matas.

SUMARI

Sumari i explicació portada.....	2
Editorial.....	3
Inventari d'una possessió	4
L'Agrupació Cultural no vol morir.....	6 i 7
Comparació Demogràfica.....	8 i 9
Vida del Grup Foganya.....	10, 11, 12, 13, 14 i 15
Obres de Baltasar Porcel.....	15
Records amb delit.....	16
Estatuts del Grup Foganya	17
Dels socis.....	18
Somni de'n Joanet des Pla.....	19
La Filarmònica.....	20 i 21
Vida Municipal.....	22 i 23
Policia Local.....	24 i 25
Vent de Tramuntana.....	25
Circulem.....	26
Alcohol i altres drogues.....	27 i 28
Institut de Treball Social.....	29 i 30
Cuidar la terra.....	31
Mallorca.....	32
Aniversari Estatut.....	33
Entrevista a Soler.....	34, 35 i 36
Noticiari esportiu.....	37, 38, 39, 40 i 41
La Passió.....	42 i 43
Esports.....	44
Notes.....	45 i 46
Fulles a lloure.....	47
Quintos 68.....	48
Esipellant els anys.....	49 i 50
Treu cap treu maga.....	51, 52 i 53
Portals redons.....	54
L'homonet de paper.....	55 i 56
Coneguem el nostre entorn.....	57, 58, 59 i 60
Passatempo.....	61
La Clau.....	62
Neclògiques.....	63, 64, 65 i 66
Una escaleta en el cel.....	68 i 69
Recordant Don Miquel.....	70
Olor d'imatge.....	71
Radio Club Cultural.....	72
Sobre el museu i fons artístic.....	73
Entrevista a Sitges Febrer.....	74 i 75
Poemes.....	76, 77 i 78
Molí de'n Mús.....	79 i 80
De tot un poc.....	81
Glosat de'n Pep Pulit.....	82
Còmic.....	83
Cuina Son Roig.....	84

EDITORIAL

RIQUESA DE BENS...

POBRESA D'ESPERIT?

Vet aquí una qüestió que fluctua constantment pel pensament d'un nombre considerable de persones.

Seria penós que poguéssim establir aquesta equació:

Riquesa de bens = pobresa d'esperit

No obstant, de la manera con-
s'inverteix el capital, natural-
ment pels qui el tenen o el
manegen, és facil deduir i
comprovar que els qui tenen bens
diriem materials, no abunen amb
els dons que caracteritzen la
persona, dels altres irracionals.

La gravetat d'aquest problema,
un el sent més viu quan s'acosten
les fstes de Nadal, que hom pretén
siguin festes de germanor, alegria
i pau.

La Pau requereix, obliga a Jus-
tícia.

L'alegria comporta benestar mi-
llor dit, el benestar comporta
alegria.

La germanor ho iguala tot... A-
rreglats estam!

Germans, de qui i com? Amb els
negres, amb els gitanos, amb els
grocs, amb els vermells, els qui
tenen i els qui no tenen.

La resta és una mentida.

De bondeveres:

Més que demanar disculpes,
ens veim en el deure de donar unes
explicacions pel retràs de Foganya

Aquest número, que havia de
sortir a finals de desembre (fèiem
comptes que estàs a defora dia 28)
no ho va poder fer pel retràs en
l'entrega d'alguns articles que
formen part vital de Foganya. Això
feu que ens trobàssim amb la
revista embestada en plena activi-
tat de les festes. Arrossegàrem
una sèrie de constipats els qui
formam l'equip de muntatge, per la
qual cosa ens fou impossible
posar-nos en feina.

Hem reestructurat l'equip de
correcció i muntatge i pregam a
cada un que es responsabilitzi com
si d'ell totsol depengués el bon
funcionament de Foganya.

Seran ben arribats tots els
qui venguin i aportin suggerències
treballs i feina.

Comprenent que ja estàvem
molt avançats de calendari, resol-
guérem treure dos números en un.
Així tenim ara el número 13 i 14.

*Pregam a tots els col·labora-
dors i els qui vulguin que
publiquem qualque text, en-
treguin el material abans de
dia 23 de març.*

INVENTARI D'UNA POSSESSIÓ PORRERENCA A PRINCIPIS DEL SEGLE XVI

La tercera part de la transcripció de l'inventari que ja ens ha ocupat alguns articles a les revistes anteriors, ens descriu dues peces fonamentals a la possessió. La primera la podem considerar com el lloc de reunió de tota la família, la llar pròpiament dita; ens referim a la cuina. Aquest mòdul disposa d'un eix central: la foganya ("lo foch"), on es cuina i passen les fredes vetllades d'hivern. Dins ells hi podem destriar tot tipus d'utils referits a la funció específica d'aquesta habitació (morters, escudelles, olles, etc.), i d'altres que ens remetent a tasques derivades de l'ús agrari de la possessió: ormetjos del bestiar (albardà), del conreu (erer, cavallons de lli, aquests ens remetent a l'important conreu d'aquesta planta a la Mallorca medieval i moderna, amb una fi tèxtil).

El segon element de la possessió transcrit aquí és la casa del molí. Aquesta (amb la casa de pastar, l'estable i la païssa) suposam que formi una unitat separada de la casa de la possessió pròpiament dita. El que no sabem és la seva tipologia, ja que no ens consta si és de vent o funciona per la força animal.

A le cuyna

Primo una caldera bona, un calderó bo, una olla de coure de deu scudellas e duas menors, una pella, uns levedors de olla, uns ferros vells de cuynar, un ast de ferro patit, una concha de leutó grandeta foredada (recipient gran a manera de gibrell, destinat a tenir aigua per a escurar els plats), un bassí (recipient fet de pedra o d'una soca buidada per una cara, que serveix per posar-hi el menjar o abeurall dels animals domèstics) e un canelobre de leutó,

dos lumaners vells, duas dotzenas e mige de scudellas de unas e altres, un morter de pedra, tres mans de morter de fust, un morter de coure ab se ma petit, una ralla (ralladora), un morter de terra, un alberdà vell (aparell que serveix per cavalcar o per dur càrrega sobre les bisties de peu redó), quatre plats de terra, duas librellas (recipient de terrissa, a manera de plat gran, de forma troncocònica invertida, més ample que alt, i que serveix per a escurar els plats, rentar-se els peus, posar coses en remull, etc.), duas ollas de terra, quatre geres, dos librells, una librella, un stoix de cuyro ab tres starpras, una lima, una raspa (espècie de llima que té la superfície guarnida de dents triangulars o còniques, més sortints que les estries de la llima pròpiament dita, i serveix per a rebaixar o allissar fusta, os, banya, etc.) e una barrina (instrument que consisteix en una barra d'acer o de ferro acerat, que prop de la punta té estries en espiral i per l'altre cap du un mànec entravesat, i serveix per foradar cossos durs).

Item una ploma e una podedora, un uxol (espècie d'aixa, més petita, que els fusters empren per rebaixar la fusta), una destral bone, duas sistas (tapadora bombada d'espart, que serveix per tapar portadores plenes de raïm o altres recipients plens de fruita, o recipient de llauna, redó, de devers dos pams de diàmetre, que serveix per escalfar figues o altra fruita), un sach vell, duas reyas, la una de bèstias e l'altre de bous, migensseras (peça de ferro tallant per un cap i amb mànec o mà per l'altre, pel qual es subjecta el dental de l'arada, i serveix per penetrar dins la terra i obrir els solcs), un exenguer de bèstias e un de

bous, un jou de bèsties, dos cà-
vechs vells, dos doladors prop lo
foc, de figuera, (coltell o des-
tral per a dolar, es a dir, per
rebaixar o llevar gruix a un ob-
jecte), dos garbells vells, mige
qº e un almud vells, un paner de
xonchs, una talecha vella, unas
tisoras vellas de tondre, una ser-
vidora vella de palma (recipient
per a servir o presentar coses, so-
bretot a la taula de menjar),
trenta cavallons de li amerat,
tres graneras vellas, duas aspras
(branca d'un arbre tallada per
esser plantada en terra al costat
d'una parra i servir-li d'enfila-
dor), dos fusos, un torn molt
vell, un cossi (gran recipient de
terrisa, de fusta o de metall, de
forma troncoconica invertida i amb
un forat ala part inferior, que
serveix per a col·locar-hi la roba
i fer la bugada), fes plentat, una
pala de fust, un arer migenser

(garbell gros, de quatre o cinc
pams de diàmetre que, col·locat ho-
rizontalment o un poc inclinat
damunt unes forques o eradores,
serveix per a porgar cereals da-
munt l'era després de la batuda),
e tres forchas de ventar.

A le casa del molí.

Primo un molí bo, tres pichs
migersers, una bota congrenyada
desfonada, un cup de tenor de
circa XIII qº de blat, una malfaga
vella, una stora de spart migen-
sera, un trencador de li, un sper-
tador, vuyt qº de favas, mige qº
de lenyas, una barcella de guixas,
una garrotera (corda gruixada que
serveix per a fermar la càrrega
d'una atzembla o d'un carro), e
tres cordas de spart.

Bartomeu Servera i Sitjar.

GABRIEL GAYA MORLA

Enderrocaments

Cisternes

Siquies

Pous

Cooperativa 5.7 i Bestard 8

Tel. 64.78.69

07260 Porreres

L'Agrupació Cultural de Porreres decideix no morir.

El passat dia 1 de febrer a Porreres hi va tenir lloc un aconeteixement cultural del que Foganya no pot deixar de fer-se'n ressò. L'Agrupació Cultural ve celebrar una Assemblea on es va decidir nomenar una Comissió Gestora, perquè iniciàs una nova època. Un vell adagi resa així: "**Renovar-se o morir**". Per sort l'Agrupació Cultural va decidir no morir i, com l'Església del *Aggiornamento*, emprengué una nova etapa, començant per reexaminar els estatuts.

Des d'aquestes planes volem fer una breu reflexió per si pot servir als membres de la Comissió Gestora, que amb gran fervor estan disposats a no escatimar esforços per tal de dur a terme l'empresa.

Joan Barceló, fins aleshores president de l'Agrupació, va explicar que en els darrers quatre anys l'Agrupació havia sofert una manca d'organització i d'efectivitat a l'hora de cobrar les quotes, així com d'un decaïment general de l'ambient, però, va dir, malgrat tot això, sempre restaren energies per fer qualche cosa, tal com excursions culturals, tornejos, rues i festes locals etc.

Corrent el risc d'equivocar-nos, volem suggerir què havia passat. L'Agrupació, que havia nat com una Associació de persones amants de la CULTURA, en lletra grossa, darrerament s'havia convertida en un grup o "Club" d'amics de la mateixa corda, on es feia allò que agradava al grup, no allò que abans altres havien cregut que interessava.

És un fet que en ocasió de l'arribada dels governs que s'han dit democràtics (no deim de la Democràcia, perquè creim que encara no ha arribada) el PSM en un intel·ligent sentit de l'oportunitat política, va intentar influir a totes les entitats culturals possibles. Pensem, per exemple, en l'Obra Cultural o en la Agrupació Cultural.

En aquells temps, les tesis del PSM semblaven molt radicals a segons quí, i foren bastants els que se sentiren allunyats dels que de fet semblaven ésser els objectius de l'Agrupació.

Han passat quinze anys. Per ventura és encara massa prest per fer un acertat judici de valor, però amb la curta perspectiva de tres lustres, ens sembla que mai no agraiem prou al PSM ni a l'Agrupació, els seus esforços per fer-nos tornar més sensibles a la responsabilitat de cadascun en intentar recuperar la nostra identitat mallorquina. Ells ens induïren a retrobar les nostres arrels, que s'estaven perdent per moltes raons; unes, polítiques; altres, socials. Eren molts els que encara no donaven massa valor a les nostres coses, i ells ens aidaren a obrir els ulls.

Els preu que pagaren fou l'aïllament. Molts dels que creïen que la virtut es troba millor en el punt mig, es sentiren inclinats a fer-se'n enfora i l'Agrupació poc a poc es va convertir en un grup d'amics. Per afegitó les seves idees es tornaren familiars i més compartides per tots. Això va fer que la seva militància no fos tan necessari i decaigués. I així fou que l'Agrupació va començar a declinar.

Tots els que participaren en l'etapa inicial de l'Agrupació i en la segona, que ara ha acabat, tenen motius sobrats per sentir-se orgullosos del que feren. Deixem anar el que no feren. Durant llargues temporades donaren bon exemple de dedicació a tasques d'interés altruista i mereixen el nostre aplaudiment fort i sincer, i volem donar-los-ho.

La lliçó que en hem d'aprendre és que una Associació ha d'ésser qualche cosa més que un grup d'amics. Per tenir impacte durader dins el poble s'ha de mostrar un esperit ample, dins les propies limitacions dels seus objectius, de forma que gent de gran disparitat s'hi trobi bé.

És un fet que la Comissió Gestora, (que no fou elegida per l'Assamblea, sinó només "aprovada", ja que ells mateixos se triaren i proposaren) sembla estar composta per un grup de persones del mateix talant. Per exemple, no hi ha cap dona, ni hi ha cap persona major. El que ells es defineixin com "el grup dels que han fet feina" en cert sentit podria sonar a grup tancat. Aquests són els fets i per nosaltres les dades són sagrades.

Això podria esser preocupant si fos així per diseny, però volem creure que no ho és. Simplement ha sortit així. Ells són els que han fet la feina difícil de promoure l'Assamblea i tenen tot el nostre encoratgement i confiança. des d'aquí volem animar-los a que, quan és faci la Junta de Govern, procurin que la gran majoria de porrerencs de tota mena d'edat i condició pugui sentir-se identificats amb els objectius de l'Agrupació i amb

aquells que, desde l'any que ve, hauran de regir els seus destins. Els convidam a que vulguin resistir la tentació de no impedir que la nova Junta perpetui la comissió gestora.

Volem desitjar-lis sort i saviesa en la nova singladura i feim vots perquè Foganya no oblidi mai aquesta lliçó.

Josep Miró

BAR RESTAURANT

ES POU FLORIT

Carrer Pou Florit, 63

tef: 64-78-11

ESPECIALITATS EN:

Cuina casolana mallorquina.

Tapes Variades

Pa amb el que vulgues

Especialitats a la planxa:

Hamburgueses # Salxixes # Pepitos de llom # Guàtleres

Pinxos i Sandwichs

GRAN NOVELTAT:

P I Z Z E S

Comparació demogràfica de Porreres

NAIXEMENTS

<u>1990</u>	<u>1991</u>
OCTUBRE:	
Dia 9: Isabel M ^a Mora Fernández	Dia 1: Angel Janer Campos
" 24: Víctor Leiva Julià	" 3: Teresa Julià Julià
	" 6: Antònia M ^a Juan Sastre
	" 15: M ^a Jesús Rosselló Sampedro
	" 18: Margalida Martorell Barceló
	" 20: Sebastià Cerdà Forteza
NOVEMBRE:	
Dia 10: Mateo Fernández Valcaneras	Dia 9: M ^a Angels Font Sastre
	" 15: Paula Furelos Monserrat
	" 21: Francisca Mulet Sastre

DEFUNCIONS

<u>1990</u>	<u>1991</u>
OCTUBRE:	
Dia 8: Antònia Sagreras Nicolau, 66	Dia 7: Maria Martorell Cruella, 82
" 23: Antònia Mesquida Mora, 81	" 8: Antoni Orell Miralles, 71
" 18: Joan Jordà Bauzá, 25	" 24: Maria Gomila Mesquida, 86
NOVEMBRE:	
Dia 4: Margalida Mora Sorell, 91	Dia 5: Maria Veny Barceló, 61
" 7: Bonaventura Bonnin Miró, 92	
" 11: Francesc Castanyer Bauzá, 88	
" 12: Francesca Juan Julià, 84	
" 14: Damià Mora Barceló, 85	

MATRIMONIS

<u>1990</u>	<u>1991</u>
OCTUBRE:	
Dia 6: José M. Trave Feliu i Antònia Julià Mora	Dia 12: Joan Huguet Mesquida i Margalida A. Alcina Gi
" 12: Bartolomé Salas González i M ^a Teresa Vallis Julià	" 26: Peter Kauba i Bonaventura Forteza Ma
" 13: Agustí Garau Ferrà i Margalida Vaquer Sorell	" 20: Joan M. Terrassa Sanch i M ^a Irene Barrado Cañellas
" 27: Miquel Mora Mulet i M ^a Magdalena Picornell Vaquer	" 26: Miquel Bover Julià i Francesca Trobat Cerdà
NOVEMBRE:	
Dia 24: Rafel Maimò Ollers i Catalina Trobat Barceló	Dia 23: Pere Adrover Mulet i Margalida Carrió Vázquez
" 24: Francesc Fuster Sansó i Catalina Morlà Garcies	" 30: Mateu Sorell Mulet i M ^a Antònia Juan Sastre
" 30: Miquel Ginard Perelló i Margalida Gornals Martorell	

Comparació demogràfica de Porreres

NAIXEMENTS

1990

1991

DESEMBRE:

Dia 18: Miquel Mora Monserrat
" 27: Margalida Roig Ginard
" 29: Francesca Mestre Mora

Dia 5: Maria Vaquer Viedma

1991

1992

GENER:

Dia 19: Antònia Almendros Rosselló

Dia 28: Catalina Mª Garí Barceló

DEFUNCIONS

1990

1991

DESEMBRE:

Dia 1: Sebastià Julià Mora, 90
" 2: Inés Mora Barceló, 88
" 4: Miquela Gornals Julià, 85
" 9: Isabel Mª Martorell Riera, 82
" 16: Mateu Escarrer Garí, 87
" 17: Maria Melià Barceló, 74
" 18: Josep Vidal Figuera, 80
" 24: Francesc Fuster Pomar, 60
" 26: Joan Mesquida Arbona, 95
" 28: Pere Ripoll Nicolau, 74

Dia 11: Bernat Bauzà Cerdà, 84
" 15: Antònia Sagreras Sitjar, 82
" 16: Carmen Gornals Garau, 70
" 17: Jaume Gil Veny, 88
" 25: Josep Mesquida Bover, 82

1991

1992

GENER:

Dia 6: Sebastiana Mora Barceló, 92
" 12: Bartomeu Sastre Mora, 59
" 21: Gabriel Cerdà Mesquida, 91
" 25: Andreu Julià Sastre, 77
" 31: Francisca Mora Mesquida, 85

Dia 1: Pere Veny Mora, 80
" 7: Antoni Cardell Perelló, 16
" 10: Miquel Melià Nicolau, 83
" 12: Margalida Frau Barceló, 60
" 13: Miquel Veny Cerdà, 82
" 25: Antoni Barceló Bauzà, 81

MATRIMONIS

1990

1991

DESEMBRE:

Dia 15: Miquel Morlà Roig i
Margalida Barceló Gelabert
" 15: Mateu Blai Grimalt Rigo i
Mª Antònia Melià Barceló
" 8: Pedro Eduardo Pons Pons i
Margalida Miralles Pons

Dia 7: Jaume Miralles Fullana i
Mª Magdalena Mora Font
" 28: Pedro Castro Enrique i
Rosario Manjón Mesquida

1991

1992

GENER: Cap Matrimoni

Cap Matrimoni

Vida del Grup Foganya.

El dia de la fira, dia 27 d'octubre, renovàrem suscripcions i tenguérem a la venda el número 12 de Foganya, a més de vendre tiquets pel dinar de les matances populars i del sorteig de la televisió que rifàrem dia 13 de novembre i que va guanyar na Laura Barceló.

E'l dia del Firó, dia 28, tenguérem un horabaixa de divertiment per l'al·loteria del poble amb un programa bastant improvisat, l'escenificació de la rondalla En Martí Tacó. Va resultar una espantosa demostració de la poca educació d'una part dels allots que, pel que es veu, no saben què és comportar-se. Amb honor a la veritat, s'ha de dir que no són tots així, ja que n'hi hagué que se portaren meravellosament. Després de la rondalla hi hagué rifes, rompudes d'olles i enlairament d'un globus que quan fou a l'alçada de les teulades, s'encengué tot. S'ha d'agraciar l'atenció del bar Bona Feina pel detall de regalar una capsa plena de bosses de patates fregides i panets de pa amb oli per l'al·loteria.

Dia 3 de novembre, matances populars. A les cinc començarem foc per a les calderes i tot seguit anaren arribant els matancers. A les set i mitja partírem un grup a cercar el porc, el pesàrem amb la romana. Era un porc negre mallorquí fi, rodó com una pera; el rabassell de la oua li feia clotet. Era un animal a punt de fer matances.

Mentres una comparsa era a cercar el porc, altres atiaven el foc perquè l'aigua estàs a punt per escaldar-lo per pelar. I acabaven els preparatius de les taules, el canyís amb fulles de col pel ventre, i tantes coses com es necessiten.

A les vuit i mitja el porquet feia "nyic, nyic" quan colava sa sanqueta. I en voleu de fues i olles amb aigua calenta, no hi havia grapada per qui en volia. Vaja una rapidesa! Si haguésseu vist desnossar, llevant la xulla gruixada abans i llavors l'os del corc per obrir les costelles i treure el ventre. Una feina de mestres! I així és com es feia un temps. Com se suposa el primer de tot se li lleva el cap.

És un espectacle casolà, millor dit, familiar, veure gent major mesurada i conscient, coneixedora de cada feina precisa i detallada, i jovenalla truesa i bullanguera, que va aprenent com es feien les coses.

Totes les nines i les dones amb el davantal de matances i les homes amb un mocador pel coll que feia conjunt. A un cornaló si llegia "Matances Grup Foganya", una serigrafia que adornava graciosament tots els davantals i els mocadors. La idea fou del Soci d'honor del grup, En Pep Roig. En Pep de Son Amat no és la primera vegada que té un gest de generositat amb el Grup Foganya. No cal dir que li agraïm. Entre gent que es coneix sobren les paraules, valen els fets. Tant de bo que com a batle poguem apreciar el seu quefer a favor de la cultura porrenca.

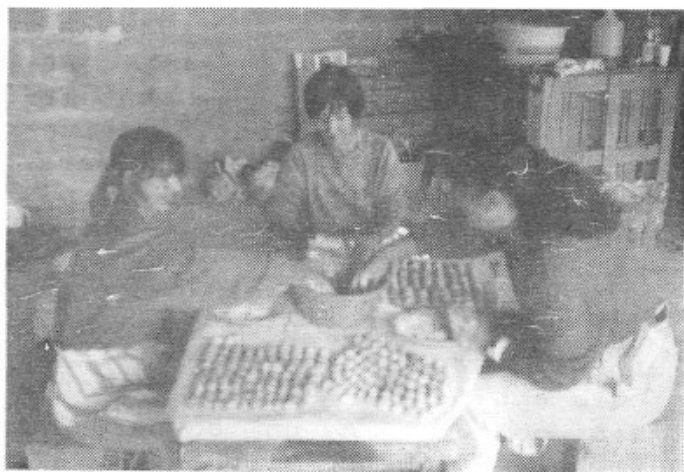

Mentres es segueix desfent el porc, ara els potons, suara els cameots. Les dones que ja han arribat estan aferrades, al ventre, desfent pam a pam i desferrant greix i melsa, que llavors anirà als botifarrons.

Les matances foren un èxit rotund. Tota la feina exacte, precisa, amb una berenada de frit que no n'hi hagué pel qui en volgué. I de l'arròs basta dir que el feu en Biel Salleres; ja està dit tot, de cada vegada més bo.

Volem agrair la gentilesa den Biel, a més d'alabar les seves qualitats de consumat cuiner, ja que mai no ha cobrat ni un cèntim al Grup Foganya per les seves feines. Biel, moltes gràcies!

I de les orellanes, què en direm! Na Margalida des Molí den Mas cada any ens enllepoleix amb les seves orellanes. Qi no sap la feinada que duïen, és que no sap què són. La pasta ha d'estar ben tupada, ben tupada, com més millor. A na Margalida, com que té el seu home apicultor dels bons, li hem d'agrair també la mel per la sobrassada novella.

Idò això són les matances populars del Grup Foganya. Matances a l'antiga, tant per pelar el porc com per la resta de feines, cosir camaiots, capolar, omplir, coure el saïm i premsar-lo amb el fogasser.

El binerbo era tan gros que arribava ales teulades!

Dia 15 11 91 tenguérem l'Assemblea General Ordinària. Com a primer pun es ratificaren dos membres de la junta que havien estat canviats. S'aprovaren les activitats 91-92, s'aprovà el pressupost i es llegí i aprovà l'acta de la darrera assemblea. Se prengué l'acord d'instar als socis de número a que prenguin part activa a les tasques del grup, així com està establert als estatuts. S'acordà que es fes de paraule i personalment, o que passassin a formar part dels socis protectors.

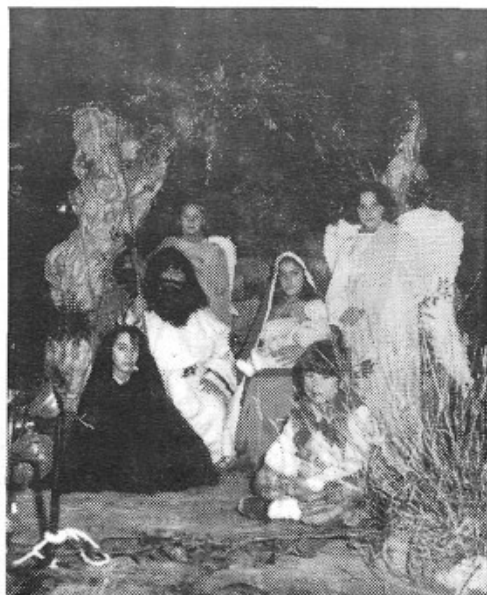
La neteja del grup, que fins ara l'haviem feta els qui formam la junta, ha d'esser feta pels socis de número, en grups repartits pels dotze mesos de l'any i rodant, de manera que tots hi passin. Així tots els socis coneixeran i veuran el patrimoni del grup i, al mateix temps, ajudaran a la seva conservació.

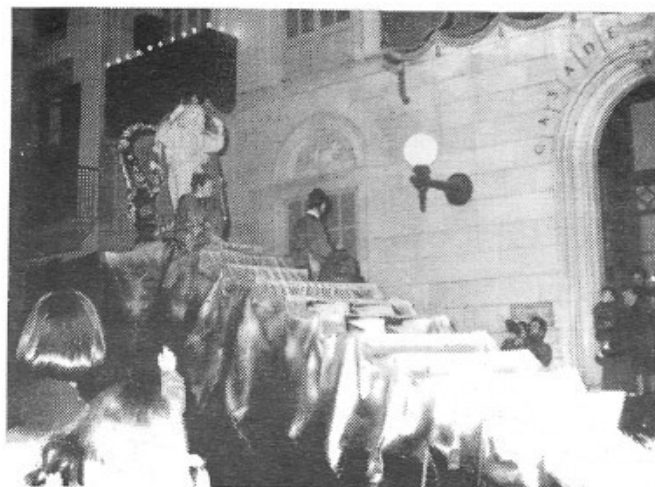
Per les festes de Nadal, com és costum, construïrem el Betlem dins l'antiga església de l'Hospitalet. Així com altres anys havíem entregat els donatius a la Parròquia, enguany no ho hem pogut fer,

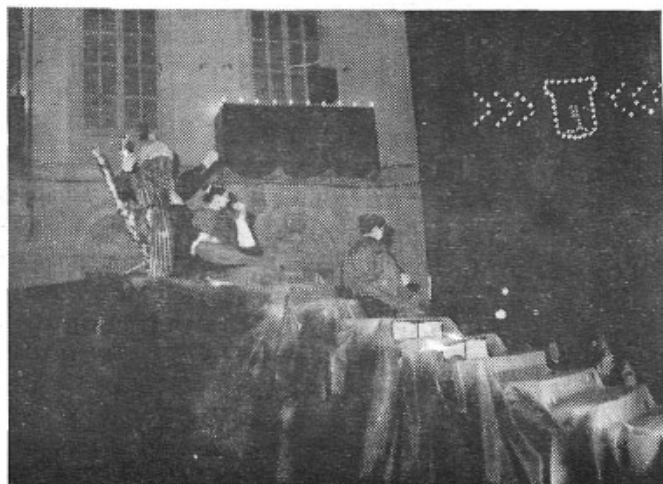
ja que les sortides han estat més grosses que les entrades. Havíem comprat una tela pel fons del betlem que ens costà 3.600 ptes. Altres materials, pintura, calç, ciment, paper... 4.060 ptes.. Gastàrem 17.000 ptes en pastors i 3.000 ptes en material elèctric. Total de despeses 27.660 ptes. Els donatius foren de 7.000 ptes. Així que amb el Betlem, com amb altres coses tenim un bonb dèficit.

Amb les Carrosses dels Reis, que enguany estructurarem en la totalitat, ja no hi perdérem tant, ja que l'Ajuntament sol pagar les despeses. Enguany han pujat a 159.197 ptes.

Fou una llàstima que a qui no li pertany ni hi entén, es preocupàs de mal enllestir tres vestits de patges que maldiuen ferm del conjunt de vestits que fa uns anys la Comissió dels Reis es preocupà d'aconseguir. Per gestions de Joan Oliver ens regalaren la roba que, per cert, és de qualitat, i un grup de cosidores-modistes i mestresses confeccionaren completament de franc. En canvi, amb la mala gestió d'enguany aquests vestits han costat uns doblers a l'Ajuntament. A veure quan aprendran a posar el rector a la trona i l'escolà a la sacristia!

Així mateix el dia dels Reis representàrem Els Tres Reis d'Orient de Lloreç Moyà de la Portella dins l'Església de Sant Felip, com un acte més del centenari de la fundació de l'oratori de Porreres.

Ens estranya la dificultat que hi havia en principi per emprar part dels vestits dels reis quan el Grup Foganya és part integral de la Comissió. Aclarits els malentesos, tot resultà esser pretensions de poder i autoritat de qui sols és.... què sé jo!

I després dels Reis, Sant Antoni. Quin altre trui! Que ho és de bo de fer lluir amb sos domasos dels altres!

Nosaltres, el Grup Foganya, fundadors i organitzadors dels foguerons, i qui tonà retreure les Baneïdes a Porreres. Idò ara tot-hom vol haver-ho fet! És ver que trobarem la màxima col·laboració de les altres entitats i cada any tots junt fèiem els cinc o sis foguerons. Enguany es féu un fogueró a plaça, que els altres anys era de la coral i del Grup Foganya però enguany ha estat el fogueró de l'Ajuntament. Han llogat un camió per dur la seva llenya i els altres que se cerquin la vida.

Per fer el cremat del fogueró de l'Ajuntament captaren pels cafès del voltant. Regidor de festes vos lluiu! Enhorabona! Amb una vegada de ficar-hi des mans, vaja un èxit!

El president Canellas, Ernest Lluch, Baltasar Porcel y Valentín Puig presidieron el acto.

Presentació de les Obres Completes de Baltasar Porcel.

Ens sentim orgullosos d'haver assistit a la presentació de l'Obra Completa de Baltasar Porcel. De fet, coneixíem qualche cosa seva, fins i tot n'haviem representat algunes.

Venquérem decidits a aprofundir en l'obra de Baltasar Porcel, quant i més per esser un escriptor mallorquí.

Després d'haver escoltat a Valentí Puig, analitzant l'escriptor andritxol, ja no ens calia dubtar de la mallorquinitat de Porcel; per això mateix més interessant per nosaltres.

L'ex-ministre i actual Rector de la Universitat Menéndez Pelayo,

Ernest Lluch, glosà la intensa labor continuada de l'escriptor, lloant-lo tant per la quantitat com per la qualitat, encara que no li faltin crítics, cosa normal en un escriptor d'una obra tan vasta.

El president Canyelles tancà l'acte amb paraules d'admiració cap a l'autor.

Vertaderament, però, la cloenda la feu l'esplet d'apaludiments que tots els presents férem retronar dins del recinte del Centre Cultural Contemporani Pe-laires.

Jaume Rosselló.

Records amb delit.

Dia 6 de gener de 1992 farà vuit anys que el Grup Foganya posà en escena l'Adoració dels Tres Reis d'Orient de Llorenç Moyà de la Portella.

Aprofitant que era el temps de Nadal i recordant altre temps, segons conten els majors que cada any es representava el Rei Herodes, hem volgut renovar aquesta tradició, ens semblà però que seria millor agafar l'obra de Llorenç Moyà "Els Tres Reis d'Orient".

L'antiga obra del Rei Herodes no tenia personatges femenins; en canvi l'obra de Moyà té el personatge de la Verge Maria, que té una intervenció molt curta en el moment de l'adoració.

Nosaltres introduïrem uns personatges femenins en consonància a la Cort del Rei Herodes, com si fossin cortesanes, que com es natural no temem cap intervenció de diàleg i donen color i ambient amb els seus vestits de teles riques i adornades amb joies, que fan joc amb l'ornamentació fastuosa de la cort del rei, el cetre reial i la seva corona.

Un dels moments més brillants que té l'obra és el cant de la Sibilla, amb acompanyament de l'orgue.

Enguany la representació de l'obra teatral "Adoració dels tres Reis d'Orient" es va fer a l'Oratori de Sant Felip Neri; com a col·laboració dels actes que es celebraran durant el curs del present any pel I centenari de la fundació de la congregació.

UNA DEL GRUP.

PERRUQUERIA D'HOMES

TONI

Carrer DUZAY, 2 baix:
Telèfon: 64 75 85

PORRERES (MAJORCA)

Estatuts del Grup Foganya

Article 18.-Són atribucions del tresorer:

- a) Custodiar els llibres de Comptabilitat, i els diners.
- b) Efectuar les cobrances i realitzar els pagaments, i tindrà al seu càrrec totes les operacions relatives al moviment de diners en Bancs o caixes d'Estalvi, que seran necessàriament autoritzades amb les signatures del President, Tresorer i del Director del Grup.

Article 19.-Són atribucions del Director:

- a) Triar les obres que s'hagin de representar, escollir els personatges, poguent introduir nous membres, sempre que no ocasionin problemes al Grup, i la mitat de la Junta Directiva estigués d'acord.
- b) Triar els temes per les carrosses, concursos o altres activitats que se facin, programant la seva estructura i configuració.
- c) Denunciar les manques d'assistència i de col·laboració a la junta Directiva dels membres poguent canviar i suprimir qualsevol personatge, sempre que no estigui demostrat que no actua per vengar-se.
- d) Promoure les activitats de costums i tradicions, sol·licitant l'ajuda de tots els membres del Grup.
- e) Quan no hagi estat triat membre de la Junta pels socis, estarà dins aquesta com a Vocal de dret i, si ostentés qualsevol altre càrrec, aquesta vocalia s'encarregarà del montatge dels decorats, tant de carrosses com a d'escenaris, tenint un vocal designat al cas.
- f) En cas de dimissió, o de vacant per qualsevol causa, de l'actual Director, aquest article serà revisat per la Junta Directiva, que farà els canvis que trobarà convenient.

Article 20.-L'Assamblea General és l'orgue suprem de la Societat, per esser considerada sobirana.

L'Assamblea General es reunirà amb caràcter Ordinari una vegada a l'any, durant el primer trimestre de l'any, i amb caràcter Extraordinari quan ho sol·licitin els socis, com a mínim una tercera part o la Junta Directiva.

En totes les convocatòries tant ordinàries com extraordinàries, es farà constar l'ordre del dia, i quan la reunió sigui instada pels socis en nombre suficient per allò, serà precís que ho sol·licitin per escrit, on exposin clarament raonats els motius que han tengut per allò, i l'ordre del dia que s'hagi de debatre.

Les convocatòries s'han d'efectuar amb una antelació mínima de quinze dies naturals a la data proposada per la reunió, indicant el dia, hora i lloc per celebrar-la en primera i segona convocatòria, devent haver passat entre una i altre, com a mínim, mitja hora.

Les convocatòries estaran sempre signades pel Secretari, amb l'aprovació del President, i es faran arribar als socis amb un avís particular, o de qualsevol forma que garanteixi el seu coneixement i assistència.

ALS SOCIS.

Me vull dirigir de d'aquestes pàgines a tots el socis del Grup Foganya per tal de fer una cridada d'atenció.

Com sabeu, des de fa molts anys el Grup Foganya ha anat desenvolupant un munt considerable d'activitats; per això, ha estat reconegut com un dels grups més actius que té el poble de Porreres. És per això que demanaria a tots els qui ens sentim lligats al grup, que ens fèssim responsables per la part que a cadascú li pertany. Tenint en compte que el grup està format per uns 70 socis de número (que són els qui de fet han d'intervenir en el treball), i que du a terme unes vint-i-cinc activitats, segons el meu compte a cada activitat hi haurien de participar uns 3 socis, comptant que només participassin a una de les activitats. També s'ha d'esmentar que els estatuts preveuen que els socis participin com a mínim a tres activitats cada any.

La realitat, però, no és aquesta. Sigui quina sigui l'activitat que el grup du a terme, ens trobam els vint mateixos. I això, volguem o no, arriba a cansar. Així que, per la part que a mi em correspon com a president del Grup Foganya, vos deman que reflexioneu i que sigueu conscients del que sou i feis cap al Grup Foganya.

La Junta Directiva del Grup Foganya sap que sou aquí i vos té present, però també espera de tots i cadascú de vosaltres, penseu que el Grup Foganya es aquí i vos necessita.

Demanaria un poc més d'assistència i participació a les activitats, un poc més d'interès i ganes per part vostra. Estic segur que el Grup Foganya amb les vostres idees, les vostres ganes, el vostre interès i la vostra participació, seguirà essent considerat una de les millors entitats del poble.

Repetesc, vostres idees, suggeriments, o qualque cosa que dir, feis-ho arribar al local social del grup. Vos garantesc que sereu atesos.

Gràcies en nom de la Junta i el Grup Foganya.

Sebastià Mestre.
PRESIDENT DEL GRUP
FOGANYA.

SOMNI D'UN INFANT

LA NIT DE MATINES

19

Haviem passat uns dies fent el Betlem, anàrem a cercar pel de roca per sa garriga, i duguerem brots de mata i més branques per fer els abrets; sa padrina mos contà lo dels pastorells que guardaven menets i un àngel que volava per l'aire les digué que havia nascut el bonjesuset enmig d'un bou i una mula que l'encalentien amb sos alens.

Ma mare havia fet coques de torró i coques de Nadal, i feia una oloreta... Jo només sentia olor de Nadal, jo me pens que Nadal sempre fa olor així, olor de coques i de mates i pel de roca, quina olor més bona!.

A damunt tres canyissos férem el Betlem amb so riu de paper de plata, però jo no ho diré de que està fet; amb posat llum a dins sa cova, i una guarda de menets per sa montanya. Es meu germà més gran volia tirar farina per damunt ses montanyes i jo no ho volia, però quan jo ho he vist m'ha agradat molt, pareixia que havia fet neu.

Lo que me va agradar molt va esser el xocolata quan haguérem sortit de matines.

Ara no hi pensava, ses matines amb s'Església plena de neules, que era de guapa! i sa sibilla!.

Llavonses mos n'anarem a dormir...

Ses ovelles des betlem menjaven pastura, es ca des pastor guardava un portell allargat enmig jo m'he arrufat perquè tenia fred. He agafat el Bonjesuset que tremolava i l'he encalentit amb sos meus bracets i es meu coret i s'ha aturat de plorar i s'ha adormit. Què estava de bé aferrat al Bonjesuset! La Purissimeta feia sa mitja, veient que jo encalentia al Bonjesuset. Sant Josep ha pegat un cop al bou amb so bastó, perquè amb sos morros volia agafar al Bonjesuset i el me volia prendre, però quan ha vist Sant Josep tan enfadat no s'ha mogut més.

MARE: -Joanet, o no t'has d'aixecar? Avui és Nadal. O no te'n recordes que anàrem a Matines?

JOANET: -Jo tenc el Bonjesuset!

MARE: -Que ho ets! Ahir tenies molt de fred i te vaig posar sa botella d'aigua calenta per...

JOANET: -Jo volia dormir amb el Bon Jesús.

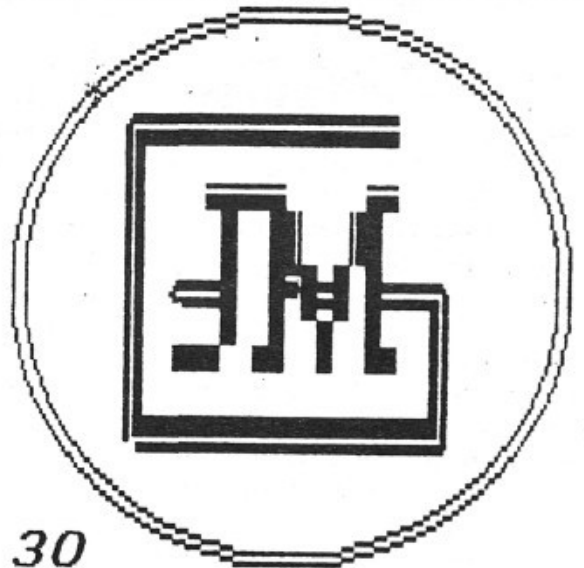
MARE: -Hi dormiràs sempre que l'estimis de bondeveres.

JOANET DES PLA.

CEINCO

CENTRO INFORMATICO
Y CONTABLE
TEL.64.75.17

PASSARAIX Nº 30

L'actualitat a la Filharmònica.

El dia 22 de novembre se celebra anualment la festivitat de Santa Cecília, que és la patrona de la música. Per aquest motiu les entitats musicals porrerrenques han celebrat un any més un cicle de concerts en honor a la seva patrona.

El concert més tradicional d'aquests és el que realitza des de la seva fundació la Filharmònica Porrerenca. Precisament fa una trentena d'anys aquest acte es feia a l'església de Sant Felip, on s'hi anava des de la placa fent un passacarrers. Allà s'assistia a la missa solemne en honor a la patrona, seguida de l'habitual concert.

Passat un temps, la missa i el concert foren traslladats a l'Església Parroquial, on encara continuen realitzant-se.

Enguany aquests actes se feren dia 30 de novembre, comptant amb una sèrie de novetats.

La primera va ser el debut d'un grup de cambra "Jove Quintet de Metall" de la filharmònica, que va omplir la primera part del programa. Aquest grup està integrat pels trompetes Bernat J. Xamena i Josep Domínguez, al trombó Ricard M. Gámez i a la tuba Gabriel Rosselló, que interpretaren les peces "Trumpet Voluntary", "Three Norwegian Tunes" i "Canzona Bergamasca". Cal destacar la bona interpretació que feren els cinc músics en aquesta intervenció, en especial el tuba B. Rosselló, que ve aconseguint inmillorables progressos des del pas en aquest instrument.

A la segona part va intervenir la banda amb tots els components baix la direcció del titular Antoni Peris. Interpretaren les següents obres: "Colonel Bogey" (famosa melodia de la banda sonora de la pel·lícula "El pont sobre el riu Quai"); "Charmonie" de Jef Penders, un autor del qual la filharmònica ha interpretat darrerament diversos temes. Seguidament,

el popular himne per a trompeta "Il Silenzio", actuant de solistes Bartomeu Barceló i Bernat X. Xamena, baix la batuta del subdirector Miquel Barceló. A continuació va ser estrenada la peça titulada "Les Campanes" que Felipe Manchón havia compost expressament amb motiu d'estrenar-se en aquest mateix concert unes campanes tubulars (carrillón musical) adquirides per les famílies Sagreras i Picornell.

El programa va concloure amb la interpretació de la selecció de la sarsuela "La Rosa del Azafraán" Com a agraïment a l'ovació dispensada pel nombros públic assistent que gairebé omplia la nau de l'església, se va oferir com a bis el tema "Tuxedo Junction". La presentació de tot l'acte va correr a càrrec de Gabriel Barceló, el qual és un dels representants dels socis protectors de la Junta Directiva.

L'endemà, diumenge, tingué lloc l'habitual dinar de germanor que per aquesta data ofereix l'entitat musical als integrants, familiars i simpatitzants. El lloc, en aquesta ocasió, va ser el local cedit per Miquel Sagreras, al carrer Pou Florit, on hi assistiren unes dues-centes persones. Curiosament un dels convidats era el conegut cantautor Tomen Penya, el qual després de les postres va oferir als assistents un avanç del que ha de ser el seu proper treball discogràfic.

D'altra banda, i tal com havíem anunciat al número anterior, vos donarem compte del resultat de la votació realitzada a l'Assamblea General de Socis. En aquesta estava prevista l'elecció per dos anys d'un dels dos representants dels socis a la Junta Directiva. L'elecció va tornar recaure en la mateixa persona que ja ocupava aquest càrrec. Per tant, Miquel Sagreras continuarà amb la tasca dos anys més.

L'any que ve serà el lloc que actualment ocupa Gabriel Barceló el que s'exposarà a la reelecció, tal com mana la normativa estatutària. cal anunciar amb goig que actualment la Filharmònica compta amb un total de poc més de tres-cents socis protectors.

Finalment, recordarem que la banda va participar conjuntament amb la Coral de Porreres i la Capella Oratoriana de Palma al actes del Primer Centenari de l'Oratori de Sant Felip Neri de Porreres. Quan aquest numero surti a la llum també s'haurà participat a l'Assamblea de Donants de Sang, prevista pel diumenge dia 15 de desembre.

En aquests moments la institució musical porrerenca se dedica a preparar tota una sèrie d'actuacions de cara a la programació dels propers mesos.

L'hivern és un temps més bé de tranquil·litat pel que fa als concerts, respecte a la resta de l'any, encara que habitualment són corrents tota una sèrie d'actuacions tals com la intervenció a la desfilada dels Reis Màgics, l'acompanyament en l'encesa de Foguerons de Sant Antoni o la participació en els actes del Carnestoltes. En aquest respecte, enguany la banda ha hagut de fer un esforç important, ja que el mateix dia tenia compromís a les rues de Felanitx, Lluçmajor i a la nostra rua porrerenca, la qual enguany complia la desena edició. La banda ha anat col·laborant gairebé des dels primers anys de la rua, quan encara era anomenada Festa del carrer de l'Almoina. Cal ressaltar també la participació a la rua de Palma, una intervenció que ha estat destacada pels mitjans regionals de comunicació.

Tornant a les actuacions que s'estan preparant, podem avançar que se treballa en la configuració del programa del concert extraordinari d'enguany, el qual segons les previsions tindrà lloc a l'Es-

glésia de Sant Felip cap a finals del mes de maig.

Al mateix temps ja comencen els assajos de les peces que s'interpretaran durant la Setmana Santa i a la representació de les Escenes de Passió.

Referent a la trobada anual de bandes de música, la data s'ha fixada també pel mes de maig i en aquesta ocasió la població amfitriona serà Campos. Naturalment, la Filharmònica té prevista la seva participació en aquest important esdeveniment.

Pel que fa a l'apartat de Socis Protectors, assenyalar que periòdicament se van incorporant nous socis, essent en aquests moments l'entitat més nombrosa de la vila.

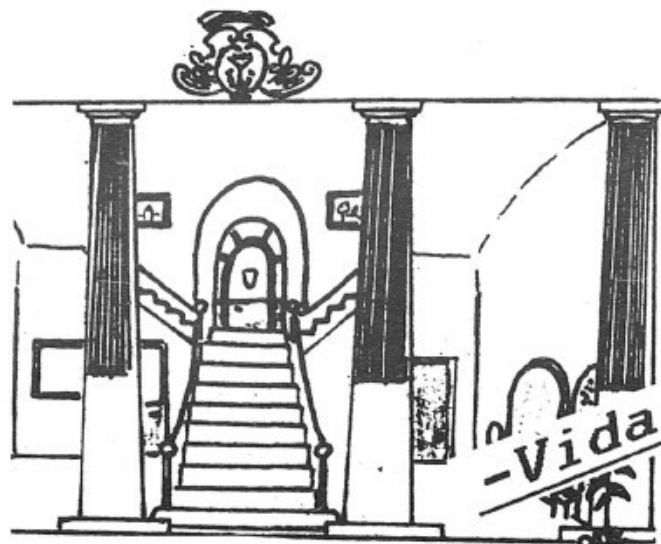
Joan Antoni Roig.

TALLER
BOSCH MARTÍ
AUTORITZAT
Bendix

MECANICA XAPISTERIA PINTURA

C/ Major nº 138
t. 547573

PORRERES

Encara que amb bastants dies de retard, el passat dia 29 d'Octubre de 1991 va tenir lloc el Ple en sessió ordinària. Hi assistiren tots els regidors, excepte En Jaume Martorell (una inassistència que ja comença a ésser habitual). A continuació vos faig un resum del més destacat:

-1) L'Acta de la sessió anterior s'aprova per unanimitat.

-2) Es va informar de la realització d'una anàlisi del sondeig de l'aigua del pou municipal de la finca "Sa Mesquida", resultant positiu.

-3) S'acorda informar favorablement sobre la petició d'interès social del projecte presentat per En Miquel Baucà Ferra, per una nau-magatzem d'ús agrícola.

-4) La proposta de Convergència Porrerenga de proclamació de Fills Predilectes de Porreres al matrimoni Mesquida-Ferrando es va ajornar fins que el Consistori aprovi un Reglament d'Honors i Distincions.

-5) La proposta del PSM-NM sobre el Dret a l'Autodeterminació va ésser rebutjada amb els vots en contra del PP-UM i PSOR i l'abstenció de CP. Aquesta proposta feia referència a que tenim tot el dret a l'Autodeterminació per a poder aconseguir, si el poble així ho vol, les màximes quotes d'autogovern i la plena Sobirania.

Està clar que qui va votar en contra d'això confonia el dret a l'autodeterminació amb l'independència o amb quelcom per l'estil, perquè si no és així no s'entén com es vol negar un dret que

tenim tots els Pobles del Món i que està reconegut pels Drets Humans (Autodeterminació és que cada Poble del Món pugui decidir el seu futur: en el cas de Mallorca seria decidir si volem seguir com esteim ara, si volem un Estat Federal, si volem la Independència, etc, però sempre el que volgués la majoria dels votants; no el que volgués el Batle o uns Regidors).

-6) Es va aprovar la proposta del PSM-NM en la qual s'expressava la desaprovació pel tancament de Ràdio-4, l'única emissora que emetia les 24 hores en català. Igra votaren a favor de la moció, excepte el Sr. Vidal, com ja és habitual en aquests temes de Normalització Lingüística.

-7) Precs i preguntes:

-PSOR:

El PSOR demana com estaven les obres del carrer d'enllac entre les carreteres de Campos i Felanitx, contestant-li el Batle que en quinze dies es comencarien (això ho va dir el mes d'Octubre passat).

També demana per la situació del Conveni entre l'Ajuntament i Correus.

S'interessà també per la situació laboral en que es troben les dones de neteja de l'Ajuntament, Escola Pública...contestant el Batle que la situació és la mateixa des de fa molts d'anys enrera.

-CP:

El Grup de Convergència Porrerenca demana sobre la situació de l'expedient de tramitació de sol·licitud de la nova estació depuradora, contestant el Batle que promptament podria informar d'aquest tema.

CP va fer un prec demanant que els llums del Cementiri Municipal estiguin o sempre encesos o sempre apagats, però igual per tothom. el Batle hi estigué d'acord.

El Sr. Sastre també donà compte de l'estat ruïnós en que es troba el "Molí de Na Gigerena".

-PSM-NM:

En Vicenç Mari va demanar que se li fes arribar un Balanç econòmic de les passades Festes de Sant Roc, i del concurs de "Misses" en particular; així com un altre Balanç de la Piscina Municipal.

A continuació, el PSM-NM va efectuar una sèrie de preguntes sobre les festes de Sant Roc.

-Perquè si les Festes són populars es va fer pagar quasi bé per tot? El batle digué que només es deu a motius de mancança econòmica

-Perquè es va realitzar el concurs de "Misses" el dia de Sant Roc, amb canvis a l'horari de la Revetla? El Batle es va lamentar del retard en el llançament dels cohets, del qual es va fer responsable.

-Perquè es va incumplir la Llei de Normalització Lingüística a l'elecció de "Misses" (el locutor es dirigia al públic en castellà). El Batle digué que se li va demanar al locutor que es dirigís en mallorquí, però que va contestar que no li era possible.

-En Vicenç Mari demanà que es fes un cursset d'educació vial pels escolars, així com un programa d'Educació per adults.

-També demanà que a les sortides massives del Camp Municipal d'Esports hi hagi present un agent de la Policia Local. El Batle prengué nota.

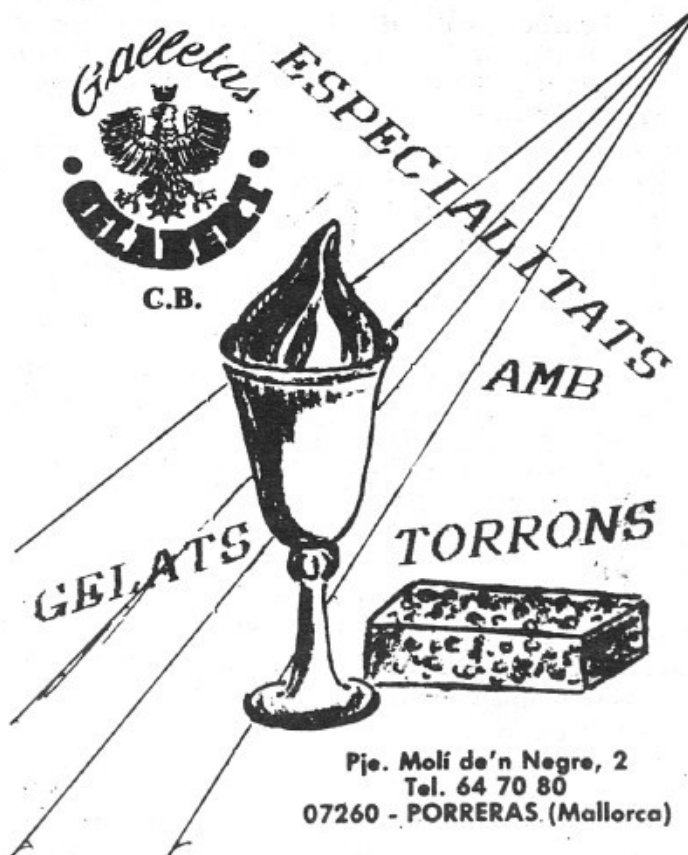
-El PSM-NM també s'interessà per les passes que s'han fet per aconseguir un Centre d'Ensenyament de segon Grau a Porreres. El Batle digué que ha fet gestions, però que no s'han concretat en cap acord concret.

- Finalment, el PSM-NM demanà que es fes una campanya de desratització al terme de Porreres, ja que només s'ha realitzat al clot de l'abocador de

fems. El Batle disposà que el tema es dugués a examen dins la Comissió de Sanitat.

I això és el que va donar de sí aquest Ple Ordinari. I fora d'aquest Ple, el més important és segurament que l'Ajuntament disposarà dels Locals del Centre Parroquial i de l'Hospitalet. Esperem que les diferents Entitats de Porreres es puguin beneficiar d'aquest tema; seria una bona notícia.

Gori Barceló.

LA POLICIA LOCAL INFORMA.

* El dia 19 d'octubre se produïa un accident de trànsit al carrer Pou Florit (Ca'n Murtó) entre dos cotxes, un Ford Festa i un Escort. Només es varen haver de lamentar els danys materials. No és la primera vegada que passa una cosa d'aquestes al mateix lloc, i casi sempre un dels dos afectats no és de la vila i no mira pel mirall que hi ha aposta.

* Dia 27 fou la Fira. Des d'aquí volem donar les gràcies a tots els veïns que es varen veure afectats per l'ocupació del carrer, així com també als qui veren com el seu carrer es veia desbordat pel trànsit existent.

* Dia 4 de novembre a un camió li va caure part de la seva càrrega a la calçada, a les voltes del Moli de'n Panada, amb el consabut perill que això suposava pels vehicles que aleshores circulaven per la carretera Porreres-Montuiri. Un membre de la policia local de Porreres es va fer càrrec de la situació fins l'arribada de la Guàrdia Civil.

* Dia 7 varem tenir notícia que una al·lota que venia estafant i robant al nostre poble, havia estat detinguda per la Policia Nacional a Palma.

* Dia 15 de novembre es va produir un incendi al nº 10 del carrer Canónigo Barceló, el qual fou sufocat amb l'ajut dels bombers de Lluçmajor.

* Dia 30 de novembre es va recuperar un ciclomotor que dies abans havia desaparegut.

* Dia 8 de desembre al carrer Sant Jaume hi va haver una discussió entre dos veïnats, en la qual el policia de torn va haver d'intervenir, per tal que les coses no anassin a més.

* Dia 9 de desembre el cotxe PM-8953-AM va sortir de la carretera Porreres-Montuiri, quedant de manera que obstaculitzava el trànsit.

* Dia 11 de desembre l'escenari de l'accident no va ser la carretera de Montuiri. Aquesta vegada va ser la de Felanitx. El vehicle PM-6098-K va sortir d'una volta i un pi el va aturar.

* Dia 21 de Desembre al "Bar Centre" es va fer una festa amb molta de participació, llàstima que alguns d'ells no entenen la diversió com pertoca i per part dels membres de la policia local se'ls va cridar l'atenció.

* El dia 22 se produïa al carrer Veiet un "tiron", no poguent identificar els responsables, cal dir que fins a les hores no teniem notícia d'aquesta modalitat de robatori.

* El dia 2 de Gener, i ja dins el "92" ens va tocar fer averiguacions pr tal de trobar una persona que no apareixia, per sort tot acabà bé, tot i que pareix que no es pot fer molt lluny una persona de 80 anys.

* Dia 7 de Gener a la carretera de Lluchmajor, es va produir un accident d'un jove que conduia una motocicleta, el qual desgraciadament va perdre la vida.

* Dia 3 de Febrer, al Pou Nou dos camions col·lisionaren amb l'aparositat que això suposa quan es tracte de vehicles pesats, un dels afectats el varem haver de traslladar a Son Dureta.

* Dia 8 de Febrer a la carretera de Felanitx a la curva anomenada de Son Gornals, un cotxe havia girat i el seu conductor va esser traslladat a Felanitx.

* Dia 14 de Febrer es varen identificar dos individus quan intentaven robar a una finca del caeere Major, varen passar a disposició judicial.

Quin espectacle quan s'entra dins Porreres! De per qualsevol camí que mos du al poble tenim l'estampa del puig de Montisio xepat pel mig. Ses màquines i sa dinamita no aturen de rosegat sa muntanya. I això ja no té remei.

En tenir es clot ben fet, el podrem tapar de vergonya, vergonya dels qui encara tenim un poc d'estimació a lo nostre.

Un vent de Tramuntana.

FOTO VIDAL

Avda. Bisbe Campins, 16

Tel. 647320

PORRERES

FOTOGRAFIES D'ESTUDI,
REPORTATGES COLOR DE
NOCES, BATETJOS
COMUNIONS, I
REPRODUCCIONS

CIRCULEM.

Aquest serà el primer d'un parell d'escrits que sortiran en aquesta Revista amb la intenció de mentalitzar a la gent, per tal que circulin millor pels nostres carrers i que ho facin d'una manera un poc més racional.

Els nostres carrers no estan preparats per rebre la quantitat de vehicles de totes les classes que hi circulen, i per tant s'ha arribat a un punt que és molt necessari que canviem la nostra manera de circular; els que feren els nostres carrers, pensaven amb els vehicles que hi havia abans, és a dir, amb els carros. Els vehicles d'ara són diferents als d'abans. Per a que ens femem una idea dels vehicles que hi ha censats al Ajuntament, daré unes dades:

COTXES.....	1950
MOTOCICLETES.....	225
CICLOMOTORS.....	870
FURGONETES.....	220
CAMIONS.....	50
TRACTORS AGRÍCOLES	500

A més de tot hem d'afegir que hi ha nins i persones majors que condueixen vehicles i que desconeixen de tot el Còdig de Circulació, això afegit a un Cense de unes 4.000 persones fa que a unes certes hores i llocs se produeixin vertaders embossos.

Ens podem pensar que són les autoritats les que han d'arreglar la situació, personalment, crec que és cadascun el que ha de posar el seu granet de sorra i hem de deixar per les autoritats allò que ja és difícil de solucionar. Si no

es fa d'aquesta manera s'hauran de prendre mesures que afectaran a la nostra butxaca, que no ens agrada gens.

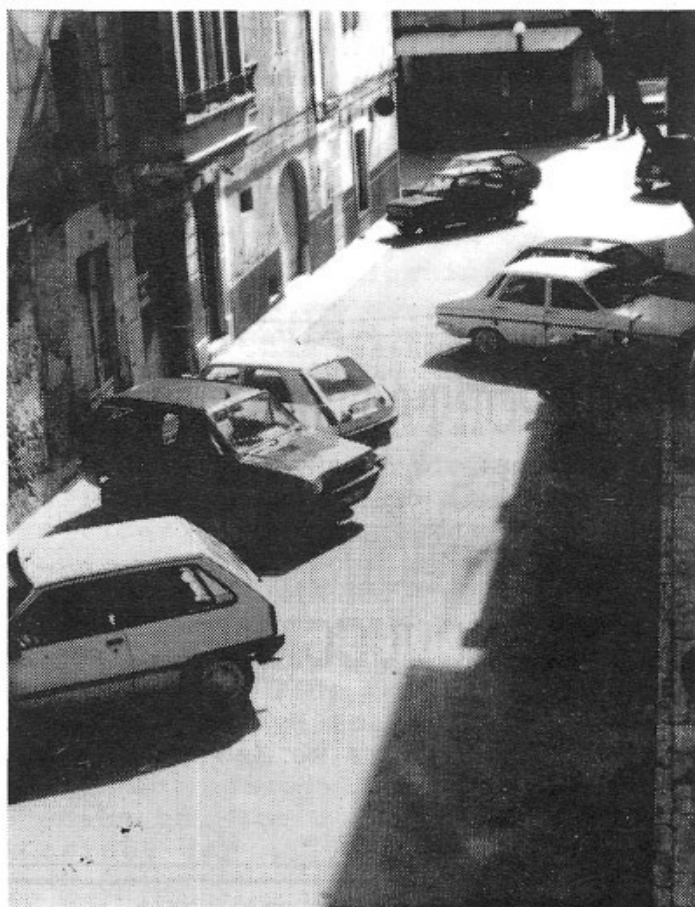
El primer consell, que n'hi seguiran d'altres, es respecte a la Velocitat. Ajustar la velocitat a les circumstàncies és la millor qualitat que pot tenir un xofer.

Les circumstàncies que ens envolten cada dia no són les millors: carrers estrets, cruïlles sense visibilitat, molts d'usuaris i molt diferents; per això se veu la necessitat de circular poc a poc, és a dir, fer poca via.

Les Autoritats Europees ja s'han plantejat aquest problema i no passarà molt de temps fins que se baixi més el màxim de velocitat a que es pot circular pels carrers dels nostres pobles i ciutats.

Emperam una bona resposta en aquests consells, pel bé de tots.

HTEL BARCELÓ

ALCOHOL I ALTRES DROGUES: TRACTAMENT PER LA POBLACIÓ DE PORRERES.

En pocs anys, la situació espanyola en relació a l'assistència a les drogodependències ha canviat molt.

L'extensió als serveis assistencials, amb les diverses modalitats, és causa de que un nombre elevat de pacients o persones afectades pel consum de tota classe de substàncies addictives (drogues i alcohol) puguin ésser ateses.

De la imatge que tenien a principis dels anys 80, de les mancances de recursos per atendre un toxicòman -solament es coneixien algunes "granges", avui dia comunitats terapèutiques-, i la idea que no hi havia res a fer, s'ha passat a finals de la dècada del 80 a la creació d'alguns recursos, com són:

- Centre d'acollida
- Serveis sanitaris
- Serveis socials
- Centres de dia
- Tallers d'activitats rehabilitadores
- Serveis d'integració
- Comunitats terapèutiques
- Servei de famílies substituïdes, etc.

Tots aquests recursos afavoreixen el malat, ja que té un ventall molt més ampli de serveis per aconseguir la seva rehabilitació i, en moltes situacions, sense la necessitat d'abandonar la família o la feina, pot resoldre les seves dificultats.

El mes d'abril de 1990 els ajuntaments de Manacor i la comarca de Llevant (Artà, Capdepera, Sant Llorenç, Son Servera), preocupats per la rehabilitació dels seus afectats i, en coordinació amb Creu Roja, crearen un centre d'assistència al municipi de Manacor.

Felanitx i Porreres, conjuntament amb altres municipis de la Mancomunitat del Pla, s'interessaren per aquest projecte, i així fou possible crear un altre punt d'assistència a Felanitx (Ctra. Felanitx-Pto. Colom km. 1) l'abril de 1991.

En aquest Centre d'Atenció de Toxicomanies "Felanitx-Porreres" es desenvolupa un programa d'atenció dirigit a tota persona afectada per les drogues i l'alcohol, en el qual entre les finalitats a aconseguir podríem incloure:

PERFUMERIA I ESTÈTICA

BAUÇA

Cr. ALMOINA, 71 TLF: 64.78.94

Netetja cutis. Tractament antiacné i per les rucs. Plaques. Manicures i Pedicures. Depilacions. Maquillatge.

Venda de perfums. Objectes de regal. Tota classe de línia de banys.

Línia colors propera primavera.

-Aconseguir l'abstinència a totes les drogues (heroïna, cocaïna, alcohol, etc.)

-Normalitzar les relacions familiars i socials que normalment estan molt deteriorades per les drogues.

-Rehabilitació i integració social dels afectats.

Hi ha també un programa dirigit a les famílies tant de toxicòmans com d'alcohòlics, i els seus principals objectius són el d'informar, orientar i intentar posar en pràctica estratègies que possibilitin la rehabilitació dels afectats, així com implicar a la família en el procés de tractament i integració social dels seus fills.

Amb la finalitat d'aconseguir aquests objectius abans anomenats, existeix un equip professional format per un metge, un psicòleg i un assistent social. Les activitats del centre es duen a terme en col·laboració directa i continua amb els Serveis Socials dels municipis que integren el projecte.

L'experiència pròpia després del temps de funcionament del Centre d'Atenció rau en el fet que, sense haver aconseguit la totalitat dels objectius, sí s'han aconseguit una sèrie de metes intermitges que fan que les possibilitats futures es contemplin des

d'un caire relativament positiu.

- Dtra. Autònoma de Toxicomanies de Creu Roja (Mª Bosch).

- Equip terapèutic del centre.

VIVEROS POU NOU

VENDA DE FLORS I PLANTES
ELABORACIÓ DE RAMS CENTRES
I CORONES;

Tlf. 64 74 07 - 64 73 87

INSTITUT DE TREBALL SOCIAL I

SERVEIS SOCIALS

29

El centre de Formació Ocupacional Migjorn, deu la seva existència a un estudi realitzat per l'INTRESS (Innstitut de treball Social i Serveis Socials) que va evidenciar la manca d'un centre ja que hi havia un gran nombre de minusvàlits psíquics a Lluçmajor i als pobles més propers.

Per això, l'INTRESS va presentar un projecte al Ministeri d'afers Socials perquè el creas.

El dia 22 de Desembre de 1989 es va inaugurar el Centre Migjorn. En un principi estava ubicat a un local arrendat per l'Ajuntament; des del Setembre de 1991, es va traslladar al Molí de'n Gaspar, ja que "Sa Nostra" li va cedir a l'Ajuntament per 30 anys i aquest ens el deixà ocupar.

Actualment al centre hi venen 21 joves tots majors de 16 anys (ja que a partir d'aquesta edat poden fer feina) de diferents pobles, Porreres, Montuiri, Algaida, Manacor, Felanitx, Santanyí i Lluçmajor, ja que Migjorn compta amb una furgoneta per realitzar els transports.

Aquest centre té com a objectiu principal l'integració laboral dels minusvàlids psíquics a empreses ordinàries. Per tant la nostra tasca va amb dues direccions: per una part, la formació laboral dels assistits al Centre i per l'altre, la promoció i suport al treball d'aquests joves a empreses.

FORMACIÓ LABORAL DELS MINUSVÀLITS

En el centre s'ensenyen els tallers de fusteria, jardineria, neteja i auxiliar administratiu mitjançant els quals, a més d'aprendre les tasques pròpies de cada un d'aquests oficis es preten que els joves adquireixin uns hàbits laborals (puntualitat, as-

sistència regular, aprofitament del temps, assumir l'importància del treball ben fet, sentit de la responsabilitat, ritme regular i adequat de treball...) i unes conductes adequades per a poder establir i mantenir relacions laborals, condicions necessàries per poder dur a terme qualsevol treball.

Si bé aquests tallers s'ensenyen de forma grupal, també s'intenta donar una formació individualitzada de qualsevol professió en funció de l'oferta de treball que sen's presenti, és a dir, si una empresa vol contractar a un minusvàlit, per exemple d'aprenent a un Supermercat, el Centre prepararà al jove per aquell lloc de feina concret.

PROMOCIÓ I SUPORT AL TREBALL DEL MINUSVÀLIT A L'EMPRESA

Conscients de que per integrar minusvàlits a empreses és necessari que l'empresari estigui informat sobre aquest tema, s'està duent a terme visites a empresaris per informar-los sobre la capacitat de feina que tenen els nostres assistits, la legislació laboral que existeix sobre aquest tema i el suport que dona el Centre a el jove que fa feina.

Aquest procediment ha donat com a resultat l'integració laboral d'en Biel, n'Antonio, en César i n'Emilio, quatre joves atesos al nostre Centre.

En Biel està fent feina desde Juny de 1990 a una empresa càrnica de Lluçmajor com a aprenent. Va començar en contrates temporals i a temps parcial (tres hores al dia), perquè s'anàs adaptant i que l'empresari comprovàs la capacitat de'n Biel.

Actualment en Biel té un contracte indefinit i treballa tota la jornada.

N'Antonio treballa des del mes de Maig de 1991 com a manobre de jardiner a l'Ajuntament de Lluçmajor. Començà amb un contracte temporal de tres mesos i a mitja jornada. El mes d'Agost se li va renovar el contracte.

En Cesar està treballant des del mes de Novembre de 1991 com a auxiliar a una fàbrica de farina a Montuiri. Està contractat per sis mesos a mitja jornada.

N'Emilio fa feina des del mes de Desembre de 1991 com a operari de nateja a l'Ajuntament de Lluçmajor. Se li ha fet un contracte de sis mesos i treballa tota la jornada.

Al principi i mentres és necessari un monitor va a la feina amb el jove per ensenyar-li aquelles feines per les que ha estat contractat; quan ja és completament autònom al seu treball, el monitor deixa de donar-li suport i el que fa el Centre és mantenir periòdicament entrevistes amb la persona de l'empresa encarregada de supervisar la feina del jove per saber si tot va bé.

Aquestes experiències han servit per demostrar l'empresariat a la gent en general i sobretot a les famílies i als mateixos minusvàlids que poden fer feina, que poden dur una vida molt més normalitzada que la que duria si estiguessin a casa seva sense fer res.

A nosaltres ens ha servit per veure la bona resposta que els empresaris tenen quan estan ben informats i sel's hi demana que participin a aquest projecte. Per tot això volem donar les gràcies a tots als empresaris que ens han rebut, ens han deixat explicar els nostres projectes i ens han donat la seva opinió (malgrat no ens hagi pogut oferir un lloc de feina per diferents motius) i sobretot volem agrair als següents empresaris i organismes que han fet possible l'integració laboral d'alguns dels nostres joves:

- * AJUNTAMENT DE LLUCHMAJOR
- * "FARINERA GOMILA" DE MONTUIRI
- * "CÀRNICAS SEMAR" DE LLUCHMAJOR

Centre Migjorn

Grues

A. VERGER

SEVEI PERMANENT

C/ PRINCEP Nº 11

SRVET PLATAFORMA

Tel 64 74 01
MOVIL 908 63 60 40

REMOLC CAMIONS I AUTOCARS

PORRERES

CUIDAR LA TERRA

ESTRATÈGIA PER AL FUTUR DE LA VIDA

Aquest mateix és el títol del Resum* que es va repartir entre els assistents a la conferència a càrrec del senyor Antonio Machado, dia de Novembre, al Parlament. Com el títol indica, aquest senyor (conseller del Ministeri d'Hisenda sobre aquest tema) ens va parlar de què s'ha de fer per a que puguem cuidar i conservar la terra i, al mateix temps, aconseguir una prosperitat i un benestar econòmics i socials. Per a molta gent, aquestes són dues idees incompatibles: les multinacionals, els grans empresaris... no semblen ser capaços de reformar les seves indústries per a obtenir un millorament en el medi ambient. Aquestes persones semblen no adonar-se'n que -com va dir el senyor Machado, mentres aportava unes xifres esgarrifants- d'aquí uns 60 anys la població mundial haurà crescut tant que els aliments no seran suficients per a abastir-la. Ja sé que se n'han dites moltes d'aquestes, però aquest pla, aquesta "estratègia per al futur de la vida" no es un altre idealisme que no es pugui dur a terme. No ara s'està parlant a nivell mundial. M'explico: aquesta estratègia ja ha estat acollida per diversos països, entre els quals Espanya en serà un d'ells. És una estratègia que es du a terme a nivell governamental. Són els Governos (estatals, comunitaris o regionals)

els que la posen en practica. Però això no vol dir, ni molt menys, que nosaltres, la gent "normal i corrent" no hagem de fer res al respecte. Al contrari, el pla l'hem d'iniciar nosaltres canviant els nostres costums anti-ecològics (em sembla que tots ja sabem quins són).

Bé, no em vull estendre més. Només m'agradaria que tothom entengués que amb això no només es tracta d'embellir el paisatge o d'evitar incendis i desastres ecològics. A més d'això s'intenta aconseguir que la vida en aquest planeta sigui sustentable per sempre: deixar un futur, fora del perill de l'extinció, als nostres descendents, al mateix temps que aconseguim una millora de la qualitat de vida humana. Pensau en això quan vegeu pel Telediari el vessament de petroli a la mar, o de residus nuclears, o la tala desmesurada d'arbres a l'Amazonia; pensau en això quan utilitzeu esprais anti-ozó, o quan tireu fums als boscos o a la mar, etc., etc...

*aquest document està publicat conjuntament per UICN (Unió Internacional per a la Natura), PNUMA (Programa de les Nacions unides Per al Medi Ambient) i WWF (Fons Mundial per a la Natura).

Iolanda Barceló

Mallorca

Mallorca

Mallorca, terra encantada, massella de somnis banyats de sol i aigua, fructificadors de positives realitats, enrevoltada per les no menys hermoses illes germanes i illots, que com a caps de monstres marins embruixats, guaiten sobtadament, vetllant el desfilar del temps; de coves, talaiots, torrenteres i seregalls, reconcs bells, dignes de dedicar-los escrits, poemes i cançons, fruit d'haverlos donat una mirada profunda, amorosívola; casals i barraques antigues, testimoni escrit en pedra de l'arquitectura mallorquina avui massa malmesa; testimoni del que foren els costums tan estimats dels nostres avantpassats.

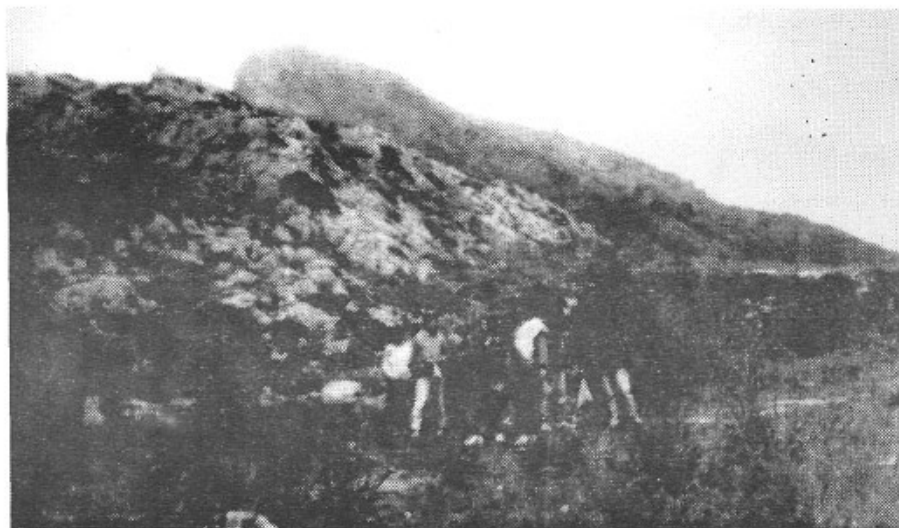
Molins de vent amb escales de caragol, lliçons acabades d'enginyeria, molguent fina farina, pel pa blanc i esponjós per mullar l'exquisit oli d'oliva dins un plat "moreno" i fons, ple del típic trampó pagès, collit a l'hort per l'hortalana a trenc d'alba; on la bístia rodant a la

sínia ha fet possible treure l'aigua clara i fresca per fer gustoses les hortalisses; cebes, tendres pel frit de pasqua, tomàtiques i pebres pel trampó, pebres vermells granats i gruixats per torrar, borratxons per sopes seques, col-flori i de capdell, bledes, espinacs i grells, juaverd i fins i tot un àpit, i tantes d'altres castes de verdures, incloses herbes de coure caragols.

Totes aquestes coses i moltes més que no em dóna espai per contar-vos, estan dins Mallorca, tradicions i costums que es van perdent (quina llàstima), i racons verjos que els estan destruint (quin desastre), sobretot, crec que val la pena cuidar el que queda.

Diven que en haver-ho venut ja no és pus seu.

Antonia Rosselló i Tomàs

ANIVERSARI DE L'ESTATUT I PACTE AUTONÒMIC

Enguany, a nou anys de la promulgació de l'Estatut d'Autonomia de les nostres Illes, ens cal una celebració gens rutinària. El pacte autonòmic nacional sembla que haurà de marcar una important petjada en el camí de l'autogovern per a Balears encetat amb l'entrada en vigor de la Llei Orgànica que el 1983 ens atorgà i reconegué el dret a gaudir d'institucions pròpies de representació política.

Les reiterades peticions de millora de les dimensions competencials s'han concretat en l'esmentat pacte, els fruits del qual, però, encara no estan clarament perfilats. Per a nosaltres els ciutadans que constituïm els pobles de les Illes aquesta reivindicació es copsava com a reivindicació singularment sentida; ara ens han escoltat, tot i que hem de restar a l'espera de conèixer com es desenvoluparan les promeses que s'hi contenen en el pacte. No es tractava només d'ampliar el "sostre" competencial per la raó cronològica d'haver esgotat el primer quinquenni de vigència de l'Estatut, sinó també i sobretot perquè formem una Comunitat Autònoma fonamentada en la suficient identitat com per esdevenir una comunitat històrica. Malgrat que no hi ha antecedents moderns i contemporanis d'institucions d'autogovern, ni etapes no frustrades d'autonomia política, res no desdiiu que la personalitat històrica de les Balears participa de les condicions culturals, idiomàtiques i històriques que adjudiquen a altres comunitats el reconeixement d'autonomia històrica.

S'ha dit amb prou arguments incontestables que no era adient que a Balears no poguéssim tenir la competència en Educació, tenint en compte que no hi ha cap altra comunitat amb llengua pròpia distinta a la castellana que no la gaudesqui. El pacte autonòmic, però, finalment hi posarà remei a l'anomalia, sempre que estiguem convençuts de que és una eina de desenvolupament i no un objectiu final. I el que hem de valorar com a cosa més important encara: mitjançant els acords, el llistat de matèries pactades recull una relació llarga de noves competències que jurídicament reforçaran l'edifici de l'autogovern que tots els ciutadans anam bastint d'ençà de la restauració del sistema democràtic. Ara bé, també pens que el pacte - i ho vull remarcar - no ha de ser una fita finalista, sinó una nova passa que permeti concebre noves esperances pel nostre futur autonòmic. La clau, per tant, no és sols l'assoliment d'un pacte, sinó el seu posterior desenvolupament.

El nové aniversari de l'Estatut, per tant, ens permet motivadament afirmar que Balears és al llindar d'una etapa de major autonomia i desenvolupament del dret constitucional a l'autogovern. Potser només ens manca demostrar en el futur immediat que, a més a més, formam "entitat regional històrica", segons l'expressió literal que fa la Constitució al punt ú de l'article 143 i que aplega a les autonomies històriques. Per aconseguir això últim, tal volta ens caldria treballar per aconseguir el que ja s'anomena a la Mesa del pacte autonòmic el reconeixement a la bilateralitat. El temps i la consciència autonòmica que sapiguem demostrar seran els factors que ens atracaran a l'obtenció de la bilateralitat amb el Govern central per fer de la nostra una autonomia més forta, més gran, més pròpia.

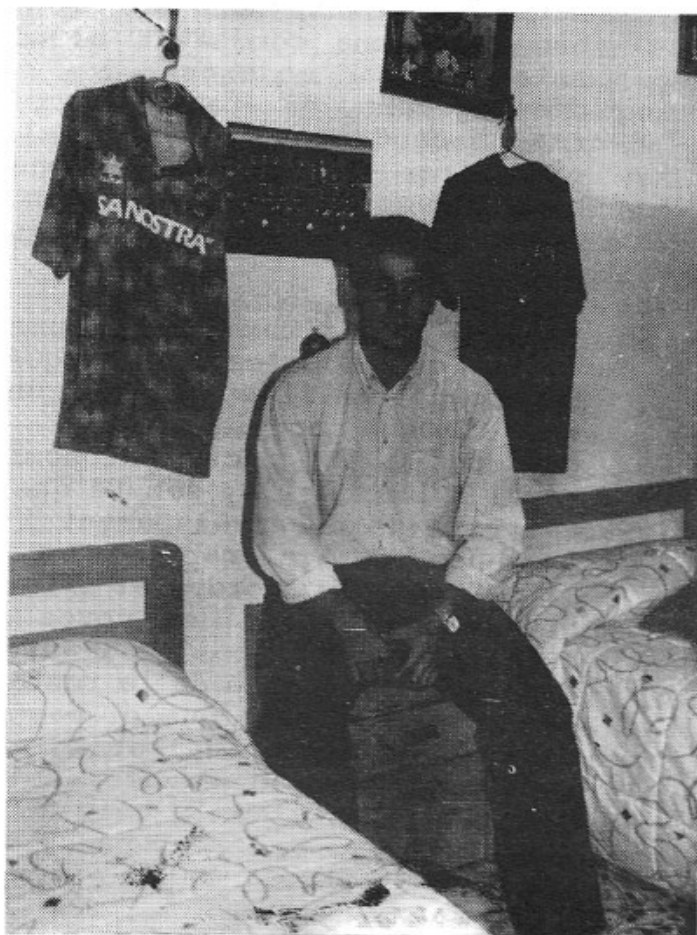
Cristòfol Soler i Cladera
EL PRESIDENT DEL PARLAMENT
DE LES ILLES BALEARS

ENTREVISTA AMB FRANCISCO SOLER, JUGADOR DEL R. MALLORCA.

Seguint amb la tasca de donar a conèixer més d'aprop personatges esportius locals, ens vàrem reunir amb Francisco Soler, jugador del Reial Mallorca i també internacional olímpic amb la selecció nacional espanyola.

Encara que en Soler no nasqués a Porreres, és de descendència porrerenca per part de pare, com veurem més endavant, i ell s'identifica com a porrerenc.

El seu nom complet és Francisco Soler Atencia i va néixer a Palma fa 21 anys. Va començar a jugar a futbol amb l'equip del "Relojeria Calvo"; va passar després al CIDE, on va jugar 7 anys, de la categoria aleví a la juvenil; i des de fa 4 temporades juga amb el Mallorca, aquesta és la segona amb el primer equip.

-Francisco, quina és la teva relació amb Porreres?

Mon pare és de Porreres, conegut com en Tomeu de "Cas Blancos". Va viure aquí aproximadament fins els 15 anys, després es traslladà a Palma. Ara mateix a Porreres hi tenc sa meva tia "Madò Cossera".

-Hi vens qualque vegada al poble? Abans quan era nin venia amb els meus pares i estavem tot el dissabte i el diumenge per aquí; pero quan jugava a la categoria juvenil ja venia manco. I ara mateix, els dimarts o dijous venc a Porreres; tenim una casa de camp, a la finca "Cas Blancos".

-Què fas quan ets aquí?

Normalment caçar. També vaig a veure sa meva tia, i quan tenc temps visit un amic que tenc aquí, en Miquel Lliteres "Miquerillo" o "des Rafal", però sempre vaig just de temps.

-Coneixes el poble?

A sa gent no la tenc molt tractada, però sé on anar. No me trobaria estrany aquí.

-I de l'esport porrerenc, que coneixes?

Quan era petit anava al futbol amb el meu pare. Era quan el Porreres anava tan be. Coneixia en Jordi Rosselló. Jo pensava que qualque dia arribaria a jugar aquí. De la resta no conec casi res.

-Quines aficions tens, a més del futbol?

M'agrada cacar, pescar i practicar tot el que sigui esport. M'agraden tots.

-Què representa per tu jugar al Mallorca?

Una satisfaccio molt gran. Esser mallorquí i jugar amb l'equip de la teva terra és molt "guapo".

En Francisco amb l'orgull de les camiseles del R. Mallorca i Selecció Espanyola. Enhorabona!

-I ésser internacional?

Una alegria molt grossa. A més va arribar un moment que no estava molt fi, i me va aixecar molt l'anim. A veure si me tornen cridar a la propera convocatòria.

-Qui és el teu idol?

Com a idol, cap; en Santillana o en Schuster, per anomenar qualcu. I en Parra que me va ensenyar molt, me va ajudar quan vaig arribar al primer equip.

-I xerrant del teu equip, com veus aquest Mallorca?

Estam un poc preocupats per la situació de l'equip, pero hi ha jugadors per sortir-ne. Esperam que sigui el més prest possible i aconseguir l'objectiu del Mallorca, que és la permanència a primera un altre any.

-Quina ha estat sa teva alegria més grossa com a deportista?

Arribar a debutar a primera divi-

sió i jugar la final de la Copa del Rei. Va ser una temporada que l'he de pensar dues vegades per creure-la-me.

-Què li demanes al futur?

Esper consolidar-me com a jugador de 1ª divisió amb el Mallorca i, si pot ser, jugar a un dels clubs grans d'Espanya. Sempre s'han de tenir aspiracions de cara al futur, encara que aquí estic a gust.

Quan ja havíem acabat l'entrevista vàrem conversar sobre Porreres, la situació actual, fets que havien ocorregut i, al final de tot, se'n va enrecordar d'un fet: "Vaig córrer dos anys per les festes de Sant Roc i vaig guanyar dues copes. Tenc una foto amb en Terrible".

Ens vàrem acomiadar i li vàrem donar les gràcies per la col·laboració donada, desitjant-li sort de cara al futur.

J. VIDAL

PREMSA FORANA.

Com a membres de la Premsa Forana, el passat 31 de gener fórem convidats a un oceller d'Inca per la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern Balear. Fórem obsequiats amb una sèrie de publicacions de dita conselleria, com una Petita Guia dels aucells marins de les balears, un dossier informatiu, ... Hi assistiren, a més del Conseller Pere J. Morey, el Director General d'Estructures Agràries i Medi Natural Ferran Garrido; el Director General de Producció i Indústries Agràries Jaume Darder; el Director General de Pesca i Cultius marins, Miquel Massutí Oliver, i el Secretari General Tècnic, Domingo Antoni Ferrari.

Després de sopar, el Conseller va parlar de la situació actual de l'agricultura a les Balears i també de les perspectives de futur després de l'entrada a la Comunitat Econòmica Europea. (Per cert, ho tenim molt malament!).

Per acabar, començà la roda de preguntes per part dels representants de les diferents publicacions de la Premsa Forana. Es tractaren temes puntuals com el problema d'AGAMA i el dels escorxadors, el de les cooperatives agrícoles, ... A pesar de l'extensió de les respostes del Conseller, ens va ser difícil poder entreveure en elles possibles solucions a tots aquests problemes.

NOTICIARI ESPORTIU

ATLETISME.

Al llarg d'aquest hivern s'estan fent un bon nombre de curses, dividides en dues especialitats, cross o camp a través, i a pista.

a)-Cross Els resultats obtinguts pels corredors locals en aquesta especialitat han estat els següents:

Data	Prova	Categoria	Corredor	Lloc ocupat
14-12-91	. Hipodrom Muro	.Cadet Fem.	Margalida Vidal	1 ^a
21-12-91	. Cross comarcal Campos	.Iniciació M.	Guillem Vaquer	1 ^é
"	"	.Benjamí M.	Jaume Vaquer	2 ^{on}
"	"	.Infantil M.	Miquel Mesquida	1
22-12-91	. Terra,Mar i Pins	.Junior M.	Antoni Mesquida	1
05-01-92	. II Cross Ciutat Manacor	.Junior M.	Antoni Mesquida	1
12-01-92	. Cursa Pop.Escola Nova	.Junior M.	Antoni Mesquida	1
"	"	.Infantil M.	Miquel Mesquida	1
18-01-92	. Es Carritxó	.Senior M.	Antoni Mesquida	2
19-01-92	. VII Cross Costa Calvià	.Junior M.	Antoni Mesquida	1
08-02-92	. Camp.Balears Cross.Muro	.Cadet Fem.	Margalida Vidal	1
09-02-92	. Campeonat de Mallorca	.Junior M.	Antoni Mesquida	1
16-02-92	. Campeonat de Balears	.Junior M.	Antoni Mesquida	1

b)-Pista. Tenim enregistrada una única prova en aquesta especialitat. Tingué lloc dia 21 de desembre al Príncep d'Espanya. En la prova Control escolar , 100 m. lllisos cadet femení na Margalida Vidal aconseguí el primer lloc.

Finalment, s'ha de destacar i al mateix temps donar l'enhorabona a Toni Meesquida Adrover per haver aconseguit el campionat de Mallorca i el de Balears a la categoria Junior masculí. I a na Margalida Vidal, que també aconseguí el Campionat de Balears a la categoria Cadet. tots ells en l'especialitat de Cross o camp a través. Això permet a na Margalida representar a Balears en el Campionat d'Espanya que se farà a Santander els dies 13 i 14 de març

MOTOCICLISME.

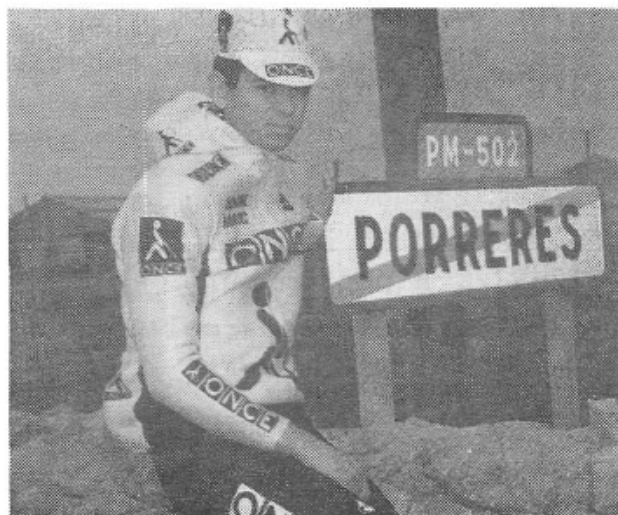
El passat 22 de desembre es va disputar al santuari de Montis-Sion el I Memorial Miquel Llaneras "des forn de ca'n Serra" de Trial. Va ser organitzat pel Moto-Club Montis-Sion de Porreres.

Els guanyadors varen ser, a la categoria juvenil l'eivissenc Joan Tur; en juniors en Joaquim Martí; a veterans en Martí Poquet; i, finalment, a seniors en Santi Marí.

Diumenge dia 5 de gener, també a Porreres, es va celebrar una graciosa cursa de motos petites a un circuit a la zona de l'Escola Nova. S'ha de destacar l'habilitat dels pilots, ja que havien de fer vertaders equilibris per aguantar-se damunt aquestes petites motos, que arriben a agafar els 80km/h. a les rectes. Encara que hi va haver molts d'esclats, no va haver-hi cap ferit de consideració. La prova estava organitzada pels anomenats "Brusquers del Moto-Club". La participació va ser nombrosa, ja que hi havia bastants corredors externs. el guanyador absolut va ser el porrerenc Bernat Lliteras de "S'asserradora de Ca'n Lliteras".

CICLISME.

La temporada ciclista professional ha començat, com és habitual, amb la Volta a Andalusia, coneguda com "La Ruta del Sol".

Allà va participar en Joan Llaneras, corredor local, i també en aquest any, únic mallorquí que participa en el camp professional. Que, per cert, en Saiz, el seu director, va declarar que confiava en un triomf seu, i que podia ser l'autèntica revelació de l'any.

A la primera etapa d'aquesta cursa, una contra-rellotge per equips, l'ONCE varen guanyar. Al final guanyaren la classificació per equips i la individual, que va ser per a M.A. Martínez.

Al cap d'un parell de dies després començà la Volta a la Comunitat Valenciana, anomenada el "Petit Tour", degut a les figures que hi participaven. En Joan Llaneras també hi participà, aconseguint amb el seu equip de l'ONCE la victòria per equips i la individual a càrrec de M. Mauri.

El pròxim 1 de març començava la "Challenge Volta Ciclista a Mallorca", on l'atracció serà veure corredors com Indurain, Delgado, Bernard, Lejarreta, etc. També hi participarà en Joan Llaneras, debutant a Mallorca com a professional. Serà una bona ocasió per veure ciclisme del bo, encara que no s'explica com no hi ha una contra-rellotge, prova on actualment es decideix una volta.

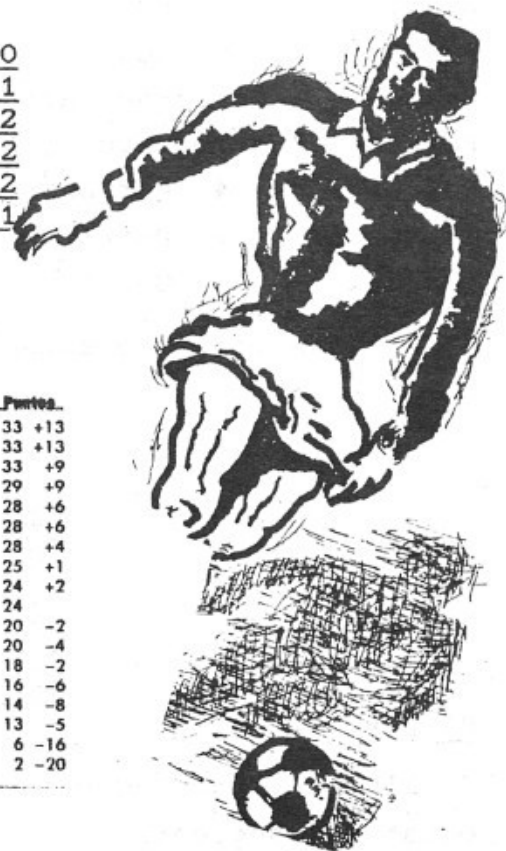
Els resultats aconseguits dins aquest any pels equips porrerencs han estat els següents:

II Regional

S'Arracó	1	Porreres	0
Porreres	3	Villafranca	1
Santa Maria	1	Porreres	2
Porreres	1	Barracar	2
Montaura	7	Porreres	2
Porreres	1	Valldemossa atc.	1

La clacificació actual es la següent

	J	G	E	P	GF	GO	Punts
Barracar	22	16	1	5	66	30	33 +13
S'Arracó	22	15	3	4	56	27	33 +13
Ferriolense	22	15	3	4	42	21	33 +9
La Salle	22	13	3	6	63	26	29 +9
Montaura	22	13	2	7	58	31	28 +6
Valldemossa At.	22	13	2	7	42	25	28 +6
Algaida	22	11	6	5	35	25	28 +4
Juv. Buñola	22	11	3	8	49	36	25 +1
Porreras	22	10	4	8	34	29	24 +2
Rtv. La Victoria	22	10	4	8	34	33	24
Lluchmayor	22	9	2	11	34	41	20 -2
Llubi	22	8	4	10	36	48	20 -4
Santa Maria	22	6	6	10	43	47	18 -2
C'as Concos	22	6	4	12	34	33	16 -6
S'Horta	22	6	2	14	33	51	14 -8
Villafranca	22	7	1	14	36	51	13 -5
Pla de Na Tesa	22	3	0	19	26	80	6 -16
Puigpunyent	22	1	0	21	14	101	2 -20

CADETS II REGIONAL

Porreres	1	Felanitx	1
Porreres	2	S'Horta	1
Campes	-	Porreres (Aplaç)	
Manacor B	4	Porreres	0
Llosetense	2	Porreres	1
Porreres	0	Murense	3

INFANTILS II REGIONAL

Felanitx	Porreres	(Aplaç)
Porreres 2	Petra	2
Porreres 0	Porto Cristo	3
S'Horta	5	Porreres 1
Porreres 1	Avance	10
Cas Concos 2	Porreres	1
Porreres	(Descansa)	

La classificació actual es la següent:

Manacor B	15	11	2	0	45	11	29
Murense	13	10	2	1	63	10	27
Llosetense	13	9	1	3	29	19	22
S'Horta	13	7	1	5	42	22	17
Binsalem	11	6	3	2	35	17	17
Ses Salines	13	7	2	4	29	14	16
Porto Cristo	11	6	0	5	42	15	14
Porreras	13	2	4	7	13	26	9
Felanitx	12	3	2	7	12	23	8
Barracar	13	2	2	9	21	43	7
Santa Maria	12	2	1	9	19	61	6
Vilafranca	13	0	0	13	4	82	0

Avance	16	14	1	1	118	19	29
Santanyí	14	13	0	1	116	9	25
Felanitx	15	7	3	5	35	30	17
Margaritense	14	8	1	5	23	20	17
Porto Cristo	15	6	4	5	31	30	16
S'Horta	15	6	3	6	42	33	15
Manacor	15	4	3	8	48	54	11
Petra	15	3	5	7	32	57	11
Porreras	14	3	3	8	20	57	9
Colonia	15	4	1	10	28	76	9
C'as Concos	14	1	9	13	15	122	2

TORNEIG FUTBOL BENJAMÍ C.I.M.

Ses Salines	2	Porreres	1	12-01-92	Porreres Atc	0	Felanitx	8
Porreres	0	Montuiri	1	19-01-92	S'Horta	2	Porreres Atc	1
Avance	-	Porreres (Aplaç)		26-01-92	Porreres Atc.	0	Santanyí	9
Porreres Atc-Porreres (Aplaç)				02-02-92	Porreres Atc-Porreres (Aplaç)			
Porreres	4	Barracar	4	09-02-92	Petra	6	Porreres Atc	2
Cardessar	1	Porreres	1	16-02-92	Porreres Atc.	0	S.Salines	4
Porreres	0	Campos	3	23-02-92	Montuiri	2	Porreres Atc.	0

La classificació actual es la següent:

Manacor	20	19	1	0	158	11	39
Porto Cristo	20	18	2	0	137	15	38
Campos	21	16	3	2	96	12	35
Felanitx	20	15	2	3	86	27	32
Santanyí	21	14	2	5	82	28	30
Badía C.M.	21	14	0	7	78	31	28
Avance	20	13	2	5	60	30	28
Montuiri	20	11	2	7	68	39	24
Ses Salines	20	10	1	9	99	65	21
Petra	20	9	2	9	75	61	20
S'Horta	21	8	1	12	46	83	17
Porreres	19	6	3	10	44	50	15
Villafraça	21	5	3	13	20	45	13
Algaida	21	4	2	15	37	106	10
Porreres Atc.	20	2	1	17	14	108	8
Barracar	21	2	1	18	28	182	5
Escolar	20	2	0	18	20	107	4
Cardessar	20	0	2	18	7	157	2

BÀSQUET.

Els resultats aconseguits dins aquest any pels equips porrerencs han estat els següents:

CATEGORIA SENIOR MASCULÍ. Grup A Mallorca

Palerm Porreres	51	Imegba: E	49
Palerm Porreres	68	Puigpunyent	41
Campos	49	Palerm Porreres	47
Palerm Porreres	82	Santa Maria	76
Palerm Porreres	67	Molinar	73
Palerm Porreres	-	Molinar (Aplaç)	

La classificació a aquest moment es la següent:

1. IMEOBAE	19	15	4	1096	935	34
2. molinar	18	15	3	1231	922	33
3. sapobla	17	14	3	1065	949	31
4. b. campos	18	11	7	984	920	29
5. son servera	19	9	10	1065	1048	28
6. porreras	17	9	8	907	953	26
7. colonyà	19	7	12	986	1172	26
8. sanimetal	19	7	12	992	1127	26
9. santa maria	18	6	12	1084	1124	24
10. puigpunyent	17	7	10	900	1027	24
11. escolar	16	7	9	974	974	23
12. son goteu	19	1	18	989	1303	20

JOVENIL MASCULI B-1 Mallorca

Transeste	41	Palerm Porreres	49
Palerm Porreres	45	Colonya	44
Palerm Porreres	36	SYP Esporles	67
Joan Capó	55	Palerm Porreres	28
Palerm Porreres	43	San Agustín	63
CIDE	106	Palerm Porreres	45
Espanyol	97	Palerm Porreres	34

La classificació a aquest moment, està així:

1. C.CALVIA	20	20	0	1833	824	40
2. espanyol	20	17	3	1442	974	37
3. san agustín	20	15	5	1184	883	35
4. joan capo	20	14	6	1184	951	34
5. c.i.d.e.	19	14	5	1221	912	33
6. colonya	19	9	10	988	907	28
7. esporlas p.	19	8	11	826	914	27
8. p. porreras	20	7	13	859	1204	27
9. son rapinya	19	4	15	906	1137	23
10. olivetti	19	4	15	898	1306	23
11. g. elcudia b.	20	2	18	801	1372	22
12. transeste	19	3	16	701	1259	22

CADET MASCULI B-2

Joan Capó Felanitx	49	Palerm Porreres	56
Palerm Porreres	57	B.Inca A	56
Palerm Porreres	68	Llucmajor	53
Son Servera	73	Palerm Porreres	76
La Salle B	26	Palerm Porreres	39
Palerm Porreres	63	Colonya	49

La classificació en aquests moments es aquesta:

1. LLUCHMA	14	13	1	1129	744	27
2. colonya	15	11	4	883	745	26
3. sa pobla	14	11	3	948	755	25
4. b.inca a.	14	10	4	824	556	24
5. p.manacor b.	15	9	6	849	697	24
6. collerense	14	9	5	1018	718	23
7. p.manacor a.	14	9	5	737	677	23
8. p. porreras	14	8	6	806	749	22
9. son servera	15	5	10	903	1037	20
10. imp. bahia	13	6	7	707	529	19
11. b.inca b.	15	4	11	671	952	19
12. joan capo fe.	13	2	11	614	813	15
13. campos	14	1	13	692	1161	15
14. la salle b.	14	1	13	430	978	15

Continua a la pàgina 44

Intervenien:*La Filharmónica Porrerenca*

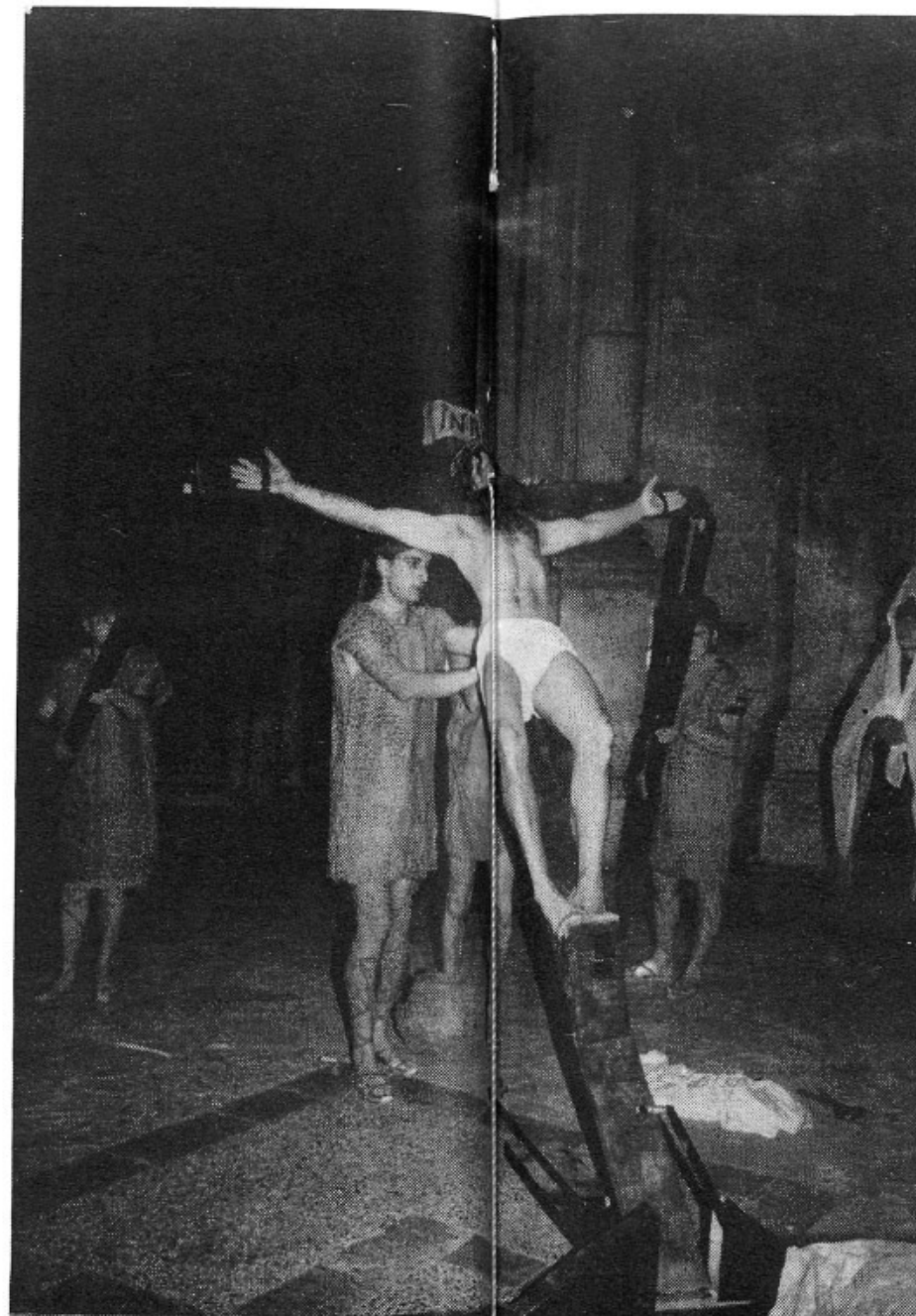
dirigeix:

Antoni Peris

Coral de Porreres

dirigeix:

Sebastià Melià

**Dia 12 d'abril,
dia del Ram****A les 21'30
Al Lloc Sagrat****Cinquena representació de
La Passió Porreres
pel Grup Foganya.****Organitza:****Grup Foganya****Protagonitzen 70 personatges
dirigits de la mà del director
*Jaume Rosselló i Verger.*****EQUIP DE MUNTATGE, MAQUILLATGE I
VESTUARI FORMAT PER 30 PERSONES.****EFFECTES LLUMINOTÈCNICA
Miquel Fuster Martí**

Resultats d'atletisme.

Ha començat la temporada 91-92 de "cross", de la qual s'ha de destacar la participació de corredors locals: els germans Antoni i Miquel Mesquida Adrover i na Margalida Vidal Mesquida. Cada un d'ells ha corregut fins aquest moment dues proves. Són aquestes:

- Dia 16 d'octubre, a Campos, na Margalida Vidal va quedar classificada al 3er lloc.

- Dia 30 d'octubre, al Campionat d'atletisme Migjorn, disputat a la Porcínula, va guanyar la prova.

- Dia 17 de novembre, al Poliesportiu de Santa Mònica, es va disputar el primer cross compartit. A la categoria infantil en Miquel Mesquida va guanyar la prova.

- Dia 24 de novembre, a l'aeròdrom Son Bonet, es va celebrar el IV Memorial de camp a través "Lorenzo Ordóñez". A la categoria infantil en Miquel Mesquida va tornar guanyar, a la categoria junior n'Antoni Mesquida també va guanyar.

- Dia 1 de desembre, a l'Hipòdrom de Son Pardo, es va disputar la primera prova de la 3ª edició de la Challenge de Cross del C.I.M.. A la categoria junior n'Antoni Mesquida va guanyar.

Seguirem donant resultats als propers números de la revista.

JV.

(ens estranya que "SA NOSTRA", CAIXA DE BALEARS no empri la nostra llengua)

Per fi, ja el tens al teu costat. Desde "Sa Nostra" volem donar-te l'enhorabona i celebrar amb tu aquest neixement. Per això et regalam una plegueta d'estalvis amb 1.000ptas. i un regal que podràs recollir a les nostres oficines.

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

Tu l'has duit al mon.

*"SA NOSTRA" vol donar-te
la benvinguda
amb una atenció especial*

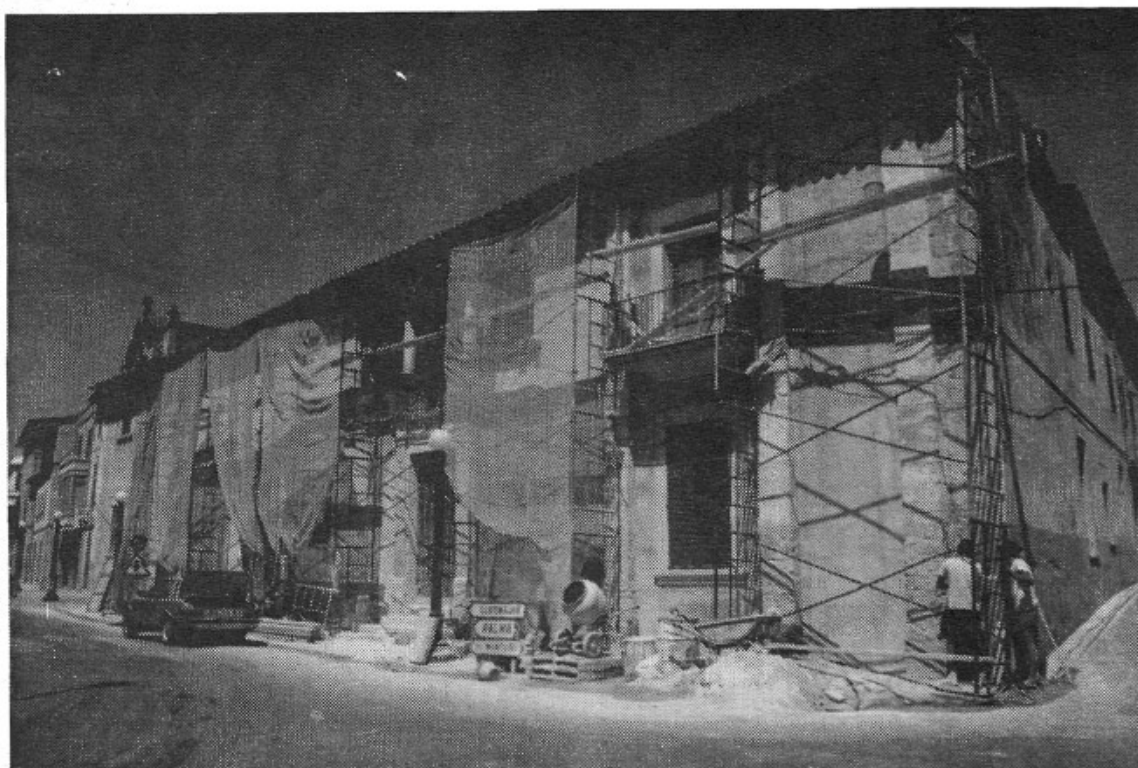

El "Centro" està en pla de reformes.

Pareix que ho ha contractat l'Ajuntament per potenciar el sector dedicat a Cultura, sector que, fins avui ha estat marginat pel pensar polític.

Si tenim en compte el sector d'esports amb locals dotats d'instal·lacions modernes de llum i sanejament, el que ens pareix molt be.

La part musical que fins el dia d'avui també ha gaudit de endemés de local per assaig i de la subvenció més alta de totes quantes s'han concedit fins el dia d'avui, que també ens pareix molt reonable, no obstant repetim que el sector diguem-ne de "CULTURA" que es dedica al teatre i retretres de costums antigues amb els prop de quinze anys de vida indiscutiblement activa; es llògic que al menys tengui la mateixa consideració i atenció per poder seguir amb la tasca que, tan difícilment amb prou feina el Grup Foganya ha duit a terme.

CA'N ROS

expert

Major, 1 - Call, 2

Tfn. 64 72 31

07260 - PORRERES

FULL d'informació MUNICIPAL

Febrer 1992 - Nº 1

PSM

Porrreres

Nacionalistes de Mallorca

PRESENTACIO

Hem rebut un "Full d'informació Municipal del PSM-Porreres. Febrer 1992-nº 1". Sabem que surt un altre full informatiu de Convergència Porrerenca. Tot això ens pareix ben positiu, ja que així el públic se pot enterar de com pensen o com diuen que pensen els partits polítics. Els altres partits haurien de fer el mateix, si és que no trobin perillós dir fort el que pensen de petites.

Per altra part, nostre batle Pep Roig el dia de la presentació de "Foganya", i abans ja ho havia fet, ens prometia i concertàvem dues pàgines, que és clar pagarien, per informar al poble des de l'Ajuntament. (Que quedi clar que les dues pàgines eren par a l'Ajuntament, no per a cap partit polític). Evidentment, les pàgines les hem omplides sempre; només volem fer a saber que estan a disposició de l'Ajuntament, sempre i quan serveixin perquè el poble conegui quines coses està fent l'Ajuntament que el representa i quines decisions es prenen, i no es pretengui fer propaganda partidista.

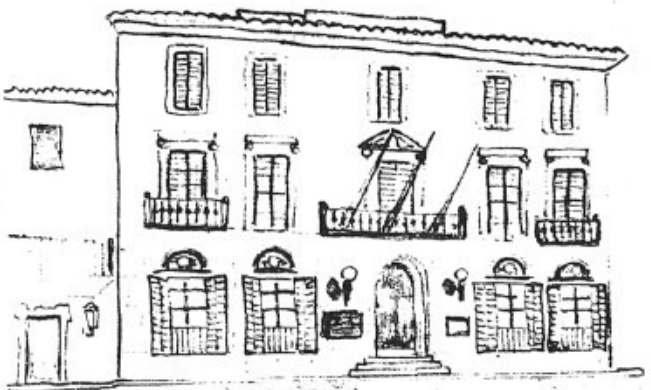
Nota: A pesar del que hem dit abans, vos volem fer a saber que en el darrer moment, abans de dur la revista a la impremta, el batle Pep Roig ens ha tornat reafirmar la seva intenció de publicar a Foganya unes pàgines d'informació municipal. A veure si serà veritat.

A l'Ajuntament han pintat les persianes, i les han pintades de verd! Ja que no es mira prim llevant el verd de la muntanya, almanco tindran les persianes verdes. I és un verd violat, així perquè es vegi d'enfora. I llavors diuen que no fan res! Ara que qualche vegada més valdria

Per cert, que les pintaven al carrer Cerdà, al local que havien demanat per la Rua. "Idò la qüestió treure el suc a allò que és dels altres, o som comerciant o?"

D'això i moltres altres coses es diu que es fan sense que el batle en sàpiga ni mitja. Així va el món!!

Quintos 68.

Molts són els Quintos que es repleguen una vegada cada any per celebrar amb amistat i germanor un dinar, com a record del que feren l'any que els "quintaren". I com és natural ho celebren a Montis-
Sion.

Vet aquí la Quinat del 68 que es reuní dia 2 de febrer passat.

Al coordinador Bartomeu Servera i a tots els demés desitjam que es puguin asseure al nostre santuari per molts d'anys.

SI VOLS PICAR O ROAGAR

EN MATEU EL TE FARÀ

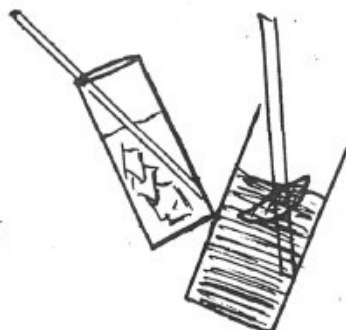
I SI TE VOLS ABAURAR

MARUJA ET BOCARÀ

ARA QUE JA O TENS CLAR

LÀ SIRENA RA RA RA!

C/ Almoina 44
PORRERES t. 647832

Amb quin delit i satisfacció he recordat moments agradables de ma infantesa i joventut, amb la festa de la commemoració del Centenari de la fundació de Sant Felip. Tant que ha decidit espipellar avui dins aquells records llunyans, però agradables, que ambeumaren la infantesa i l'adolescència de molts, per no dir de tots els qui vivíem anys enrera.

Dir Sant Felip, era dir canostra, anar a Sant Felip era anar a canostra, això ens creava una necessitat d'anar cada dia a jugar a Sant Felip.

De bon matí a servir misses, en sortir d'escola a mig dia, en que fos una horeta, i els horabaixes, a acabar el dia baix de l'ombra del campanar el temps que tocàvem el rosari.

Que nos quera de malament una vegada cada mes, quan feien el retiro i trobàvem les portes tancades, ni si ens haguessin tret de canostra, "L'Hermano" solia obrir-nos mig d'amagat, *no fessiu renou*, era la recomanació, quasi suplica, *que si el pare Riera vos sent!*.

A l'hora d'ordenar les meves idees per escriure aquesta espipellada, records infinits s'acaramullen a mon pensar, difícilment puc ordenar les paraules, les escenes, com una cinta gravada volen per davant ma visió imaginativa: suara contempli "l'hermano" Miquel fent de porter, abans de que tornàs sord "l'hermano" major, alt i robust, de cara agradosa, no redona com una pilota, però si redonenca com una coca de nadal, vermellona com una cresta de gall, amb davantal amb pitral com a cuiner que era. Un dia alabava el germà Josep per les enremellades que feia a l'església, i el germà Josep contestà: *I vos amb una patata i una ceba feis escaldums que mos xupam els dits*. I devia esser veritat, perquè quan menjàvem allà perquè feiem els exercicis, disfrutàvem de les viandes i de la preparació.

Una vegada quan entràvem al menjador, hi havia unes palanganes preparades damunt la taula del servei i tots ens creiem que eren costelles farcides, a l'hora de fer-nos els plats vérem que eren trossos de colflori.

El germà Miquel no tractava massa bé l'abloteria però, si ho feia, era amb unes pessigades que alçaven la pell.

Sempre duia la creu a les processons o els passos i era l'únic germà que llegia o resava a la trona, fins que va tornar de més edat.

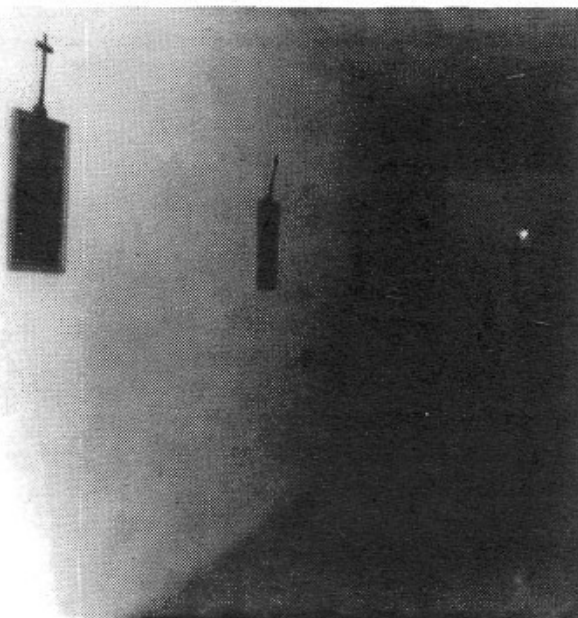
De nins només entràvem al menjador el dia de Sant Felip que barenàvem de xocolata i encimades, ¡quina bulla!, ¡quina festa era allò!, bé no se pot dir, i a la cuina unes de les poques vegades que hi entràvem era quan el germà Josep feia les neules per les hosties; com el record amb aquelles esmolletes, amb una cullera tirava una cullerada de pasta clara damunt el motlle i tancava les esmolles al mateix temps que ho posava al foc i quedava cuit amb un instant, el que sortia per les voreres ens ho donava i nosaltres ho trobàvem mel, llavonces quan amb els motlles de les hosties les tallava, el que sobrava de la neula li dèiem pa d'àngel i ens xupàvem els dits, a vegades li dèiem que fes la cullerada grossa perquè en quedàs més defora i aixís tenir més llepolia per nosaltres.

"L'hermano" Josep era l'escolà de Sant Felip, ens ensenyava a servir misses; quantes d'hores de fer-nos reptir "*Ad Deum qui liti-ficat...*" tot era en llatí, quants de desbarats, quanta paciència, fins que a força de repetir i d'estar devora un escolanet més gran ja podíem servir totsols.

Cadascun teníem la nostra sotana dins un calaix diferent, enumerat, i el ruquet també estava enumerat era una bulla quan estàvem vestits amb la lloba fent garbera, i desgraciat si l'hermano ens hi trobava, les closcades sortien com a xispes d'un coet quan ha pres.

L'hermano Benet, (no és l'hermano Benito), aquest era de Porreres, de ca'n Cuculutx, o sia Benet Garí, es cuidava de l'hort i del camp, dels conills i les gallines, i del jardí, dels cossiols que per cert les tenia sempre molt espone-rosos i cuidats, pel pati hi havia ametllers, tarongers, una figuera, pruneres i endemés de cols, julivert i altres hortalisses, sembrà-ven ordi, civada, que quan era madur i sec els allots la batiem a potades, vos asseguro que la deixà-rem ben petita.

Un altre quefer dels germans era agranar i cuidar la casa i l'església, fins i tot emblanqui-nar i fer el menjar; fer la bugada, o rentar la roba dels altars i dels servicis litúrgics la feien neta les monges. Però tot el demés era feina dels germans.

Vagin tots aquests records, en aquesta espipellada d'avui com a un sentit homenatge, i merescut pels germans que tant feren per Sant Felip de Porreres i la seva joventut.

Vull afegir que encara que ca-dascun tengués les feines marca-des i ben senyalades, era frequent veure que s'aidaven un amb l'altre record veure l'hermano Miquel tra-ginant els cossiols més grossos, o l'hermano Benet posar taula o anar a la porteria, veure l'hermano Josep cavar pel corral, eren germans de nom i de fets, quants de germans de sang hi ha pel món que no es respecten aixís com aquells tres homes ho feien.

Valgui el meu testimoni, més que de record d'un temps passat, d'exemple en el nostre quefer diari.

Si Déu ho vol al proxí número seguirem recordant altres aspectes de la comunitat de Sant Felip Neri.

Jaume rosselló

Treu cap, treu maga.

Bet Trunyella:- Ja frissava de topar-te!

Madò Moraduixa: -M'has fet estar amb un esclatò, que no et dic!

Bet Trunyella: -Ès que, per paga, amb ses voltes que feim, almanco jo, i no topar-nos cap dia... Ja és gros!

Madò Moraduixa: -Ma fa gràcia, des que a Foganya mos han contractades tothom me conta coses, que no sé com n'hem de sortir. No me pensava succeïssin tantes fetxories.

Bet Trunyella: -I de cada vegada hi ha més "fandango"! Me digueren que si no frenam mos duren dins sa presó.

Madò Moraduixa: -I que hem dit cap mentida? I ses veritats...

Bet Trunyella: -Ses veritats no solen agradar... Però deixem anar això. Te'n recordes que en guard una de grossa?

Moraduixa: -Per això és que esclat d'endarrer!

Trunyella: -Te'n recordes que a la primera comentàvem des cotxes de devers Es Terrers?

Moraduixa: -Per allà ha millorat molt; no és el que era abans. Ja no és igual devers es Super des Carrer Major! Però vaja, això de sa circulació ho podem donar per perdut. Pareix que no té remei i mos hem de heure es cop com ses cebes. Els qui comanden, o no en saben o no volen!

-->>

GRUP ASSEGUADOR

MAPFRE

SEGURS GENERALS

REPRESENTACIÓ A PORRERES :

C/ DES VENT, 6 . TF. 16.80.38..

ASSESSORIA LABORAL

Amb

1' EMPRESARI

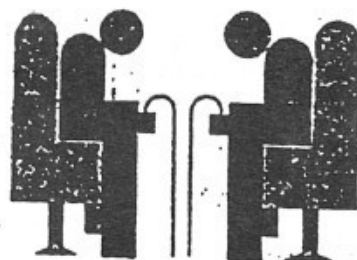

Amb el

TREBALLADOR

Amb el

PENSIONISTA

I
SEGURETAT SOCIALJAUME VIDAL BAUZA
GRADUAT SOCIAL

UNIC PROFESSIONAL LEGALMENT AUTORITZAT PER L'ANALISI
I. FORMALITZACIO DE SEGURS SOCIALS (TC-1, TC-2, TC-2/1).
TRAMIT DE PENSIONS DE JUBILACIO, INVALIDESA, VIUDETAT,
ORFANDAT, etc.

TRAMIT DE SOL.LICITUDS DE DESOCUPACIO, PRESTACIONS
FAMILIARS, etc.

(Funcions reconegudes per Sentencia del Tribunal Su-
prem 1-2-62 i Decret 1531/65 de 3-6.)

C/ DES VENT, 6 - PORRERES

TF. 16.80.38. .

(HORABAIXES)

Trunyella: -no era aquest capítol que volia treure, però vaja per lit, sa circulació a la pu... El que te volia contar era: te'n recordes que comentàvem els cotxes que estaven pes Terrers i estació, Ca'n Palerm i etc. que d'aturats s'engonsaven com si fossin porgadores?

Moraduixa: -Ja, ja, ja, ja sé que vols dir. És que es jovent d'avui en dia no se dona calor de res. I si llavors no tiren es "ponselo-pontelo" onsevulla!

Trunyella: -Precisament aquí tenim es tall! Vist amb sos meus propis ulls: devora es Pou Florit un cotxe que estava aturat, vull dir que no caminava, perquè aturat

aturat no hi estava..., se movia més que un canet de sinia, sondroiada va sondroiada ve.

Moraduixa: Qui era qui feia tant d'estabeix?

Trunyella: -Fotre, de viola! Ja m'ho fas dir! Una parella que estava dins es cotxe.

Moraduixa: -Quina vergonya!

Trunyella: -La vergonya és que quan hagueren acabada l'escarada s'entretengueren col·locant es trasto usat al tub d'escapament de'n Joan... Bé, ara no hi pensava, no volen que digui qui era.

Moraduixa: -Se veu que això de "Pontelo, ponselo" en aquesta parella de graciosos els entra per s'ull dret.

Trunyella: -Però mira que col·locar-ho a un cotxe!

Moraduixa: -Sa qüestió fer pràctiques!

Trunyella: -El mal és que l'amo des Panda matrícula PM....

Moraduixa: -No vols dir es nom de l'amo i ara diràs matrícula i tot?

Trunyella: -Ja tens raó! Idò, quan l'amo anava a partir notà un renou estrany i anà a cercar un mecànic, que no li veié res espenyat. Així que partí i quan tornava, veren aquell pelleringo de plàstic-goma penjant rebentat.

Moraduixa: -Va ser una broma pesada, això.

Trunyella: -I tant! I tu, que no en dus cap de fresca avui?

Moraduixa: Idò he sabut, i de bona tinta, que aquella senyora del carrer de l'Hospital que feia tanta d'asquera per allò des cans a lloure, i dit sia de pas amb tota la raó del món, molts de dies tirava es recapte dins un celler de devora ca seva.

Trunyella: -Què és això de recapte?

Moraduixa: -Punyeta! Dins un poal hi fa ses feines...

Trunyella: Quin oi! I qui és això?

Moraduixa: -El de sempre, secret processional.

Trunyella: Què té que veure aquesta brutor amb ses processons? Tu vols dir secret professional.

Moraduixa: -Què té més! Sa qüestió que mos entenguem! De totes maneres, el que te deia, llavors surt tota fresca i empimpollada, com una fadrina a punt de conquistar, poal en mà.

Trunyella: -Només faltaria sortis amb so bací! Ja, ja, quina gràcia!

Moraduixa: -Llastima no fer-li una foto!

Trunyella: -Qualque dia serà bon dia! A s'engolidor de devora "La Caixa" qualque dia hi veuen residus que no han passat pes grellat.

Moraduixa: -No te pensis que no hi

hagi gent de tota manera en aquest món..., i llavors que ella critica tothom.

Trunyella: -Que te penses que així de donar menjar als moixos per davall es cotxes que siga molt garrit?

Moraduixa: -Ara que dius de cotxes, al carrer de "La Caixa" hi ha discos per estacionar cotxes quinze dies a cada banda. Quan canvia per posar es cotxes a davant "La Caixa" tot d'una ja dóna estanci al guàrdia; ara que si toca davant ca seva no diu res.

Trunyella: -Més capítols a passar?

Moraduixa: -Un altre. Però no és per criticar; tot al contrari: sa festa de Sant Felip, quina monada!

Trunyella: No diguis que es periodistes no aficassin sa pota de bondeveres. Perquè per quatre metres quadrats de teulada que passen per ull...; i, per cert, que són en es corral, allà on hi havia es conills i sa llenya. I fotre que es convent passa per ull. Tenen es sentit de s'humor mal garbat. pareix que passen gust de posar notes discordants de Porreres.

Moraduixa: - Estic alterada! Que si hi ha qui té bo amb so batlle, tot d'una li pose disco o el que demani devora ca seva.

Trunyella: I ara on me pegues?

Moraduixa: -Mira! amb sos inconvenients que hi ha, per tot falten molts de discos. I què t'he de dir? Tu ho saps tant com jo! Idò a un carrer que no passa, es més curt de la vila, i amb dues cases

en total, hi han posat un disc d'aparcar dies alterns.

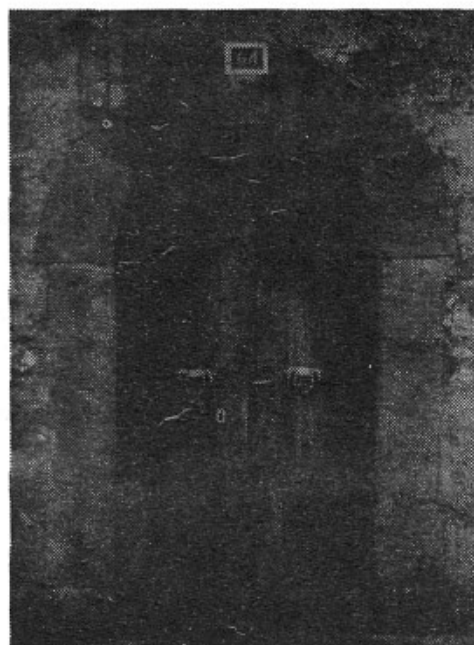
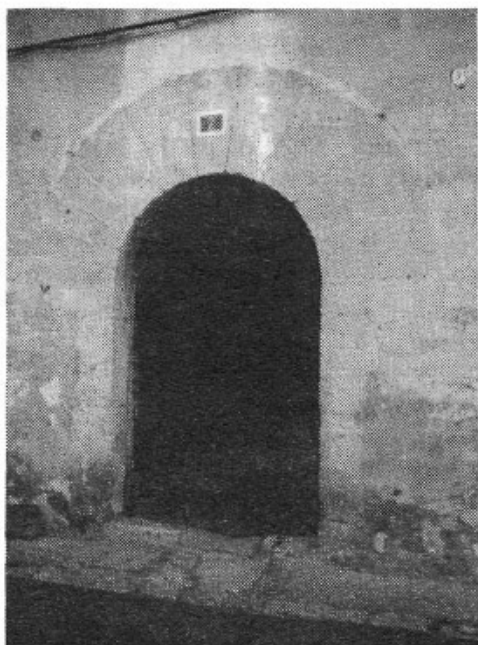
Trunyella: -I on treu cap això? No me'n puc avenir!

Moraduixa: -No me'n contis d'altra! Ja mos veurem en tornar-hi.

Trunyella: -Alerta en es constipats!

PORTALS REDONS

ARQUITECTURA PORRERENCA

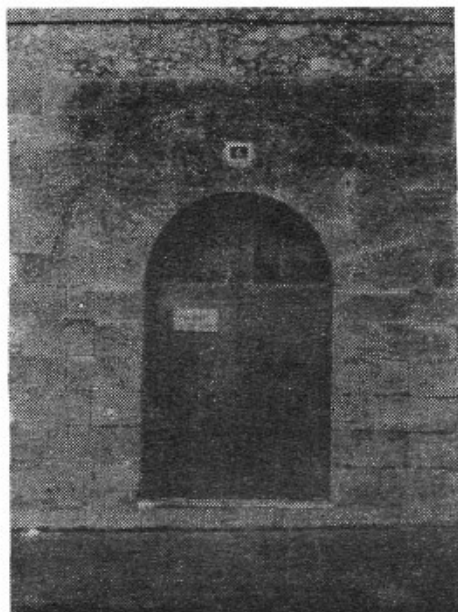
Passau, vos convidam a entrar. Son aquests forats practicats als murs que ens diven per on s'entra a la casa.

Els portals, tan senzills com entrar i sortir suggerents per la seva missió, són elements indispensables de les nostres façanes.

Uns dels portals característics de la nostra vila són els portals

d'arc de mig punt, allà on damunt dos brancals s'hi aguanten una serie de peces en forma de tascó anomenades dovelles, que solen esser de pedra calissa o de marès.

A Porreres n'hi ha una sèrie d'antics que val la pena reproduir com a mostra de la feina dels antics mestres.

Quan torna amb el mirallet l'homonet es passeja d'una banda a l'altra del full, allarga i acurça les cames i mou els braços endavant endarrera. Es veu tot d'una que coixeja una mica, tal vegada una mica massa. L'homonet també se n'ha temut i li diu un xic enutjat: -El primer que has de fer es dibuixar-me les cames cabals, però fes-les-me prou fortes per poder córrer molt i aviat- En Miquelet fa el que ell li diu -Cal que em dibuixis amb cinc dits a cada mà, no com ara quatre a l'esquerra i sis a la dreta-.

La seva veu se sent prou forta i exigent -No pots parlar una mica més fluix?-, li demana en Miquelet. -No puc, la meua boca és massa grossa- En Miquelet s'adona que ha posat poc esment al dibuixar. Tot d'una corregeix el que l'homonet li ha dit que calia corregir.

Desiara l'homonet es mira al mirall. qualche cosa no li plau, perquè el renya: -Però, quin cap

m'has fet?, faig cara de moneot. Vull esser fermós, el que es diu fermós, l'homonet més fermós de tots!- Idò tombet i no et mogues -li diu en Miquelet i comença de bell nou a refer el seu cos i la seva fesomia. quan qualche cosa no li surt bé o tan be com ell vol, agafa la goma, esborra i ho torna a dibuixar fins que li sembla que no li pot sortir millor. Això demana molt de temps i no manca cura car en Miquelet no dibuixa encara massa be. Mica a mica l'homonet esdevé més fermós. Just a punt d'acabar, en Miquelet li demana: -Com vols els cabells? Els vols llisos, onats, amb una clenxa o pentinats cap endarrera?-. Els vull com si fossin de veres, i no aquests quatre fils d'embastar que duc damunt-.

Com acabà l'homonet de paper en Miquelet?...

A la pròxima revista vos ho diré.

MARCEL S LLODRA

Viatjes Colón Travel, S. A.

BAL 182

El meu proper viatge

31 Desembre 31

07003 Palma de Mallorca

Tel. 761250-753440

Telefax 492944

PORRERES, TELEFONO: 647000

L'homonet de paper

Aviat farà fosca. A fora la pluja llanega per damunt els vidres de la finestra. En Miquelet que encara és petit i per això va a escola, està assegut a la taula de la cuina. Està avorrit, no sap que fer. Les feines que li ha donat el mestre per fer a ca seva ja les ha fetes i son pare encara no ha tornat del treball. -No estiguis sense fer res-, li diu sa mare en passar per devora d'ell. -Agafa un llibre o dibuixa quelque cosa-. En Miquelet surt de la cuina i torna amb un grapat de fulls blancs, llapis, una goma d'esborrar, un tassó d'aigua i una capseta de colors. Sense frissar i de males retranques comença a dibuixar un homonet. Un homonet fet de rotlos i de retxes.-quin homo tan lleig!-, li diu sa mare en veure el dibuix, -¿Es que es mestre no vos ensenya a dibuixar? -Sí, però es que jo encara...- sa mare surt de la cuina amb un covo ple de roba que ha tret de la rentadora per aixugar a defora. En Miquelet resta tot sol, es posa a pensar una mica i després comença a refer l'homonet. An en Miquelet li sembla que l'homonet li ha sortit be, li agrada. Damunt el caparri de l'homonet fa un rotlo i escriu a dedins:

-Maldament que a mumare no li agradi, som un homo fermós-

Cert i segur que l'homonet seria més fermós si fos de veres. En Miquelet no ho penssa només, voldria que ho fos. I mentre sent aquest desig molt fort i molt endins del seu cor, es diu tot i sense temer-se'n: -Vull que visquis!-. Tan enfonsat està en el seu pensament que gairebé no se'n tem d'un renouet que sembla venir del paper. Es un renouet molt semblant a l'aresta d'un homo petit i magre, força magre. En Miquelet pensa que així seria

l'aresta d'aquell homonet si pogués arestar. I així com ho pensa li dibuixa una bufanda pes coll. Després com si tengués por de fer-la caure, tomba suaument el full de paper cap a la dreta, cap a l'esquerra. -No et trobes be? -li demana. Perquè arestes? Parla!-

Els puntets dels ulls el miren amb retret i una mà feta d'una retxa li mostra una boqueta feta també d'una altra retxa, millor dit, mostra el lloc on hauria d'esser la boca, car en Miquelet l'ha dibuixada tan petita que malament es pot anomenar boca. -Amb una boca assuixines no es pot parlar, només arestar lleugerament-. -Et deman perdó, esatava distret- s'excusa en Miquelet, mentre pensa que mai hagués cregut que l'homonet arribàs a parlar o moure's. Dit i fet, la boca de l'homonet esdevé més grossa amb uns llavis més gruixats -A la fi puc parlar!- diu l'homonet com si cridàs, i amb una bufada desfà el rotlo de damunt el seu capet. Tot seguit se lleva la bufanda que en Miquelet li ha dibuixat i li demana: -Som de veres fermós?-. Hmm... -respon en Miquelet, no massa convençut. L'homonet es troba ara davant d'ell, una mica tremolant i molt magre. Damunt el paper estava millor. Si ell es pogués veure es convenceria, per ventura, que es fermós de bon de veres, -pensa en Miquelet- i se'n va a cercar un mirallet de butxaca.

CONEGUEM EL NOSTRE ENTORN

Sant Felip Neri 1ª part

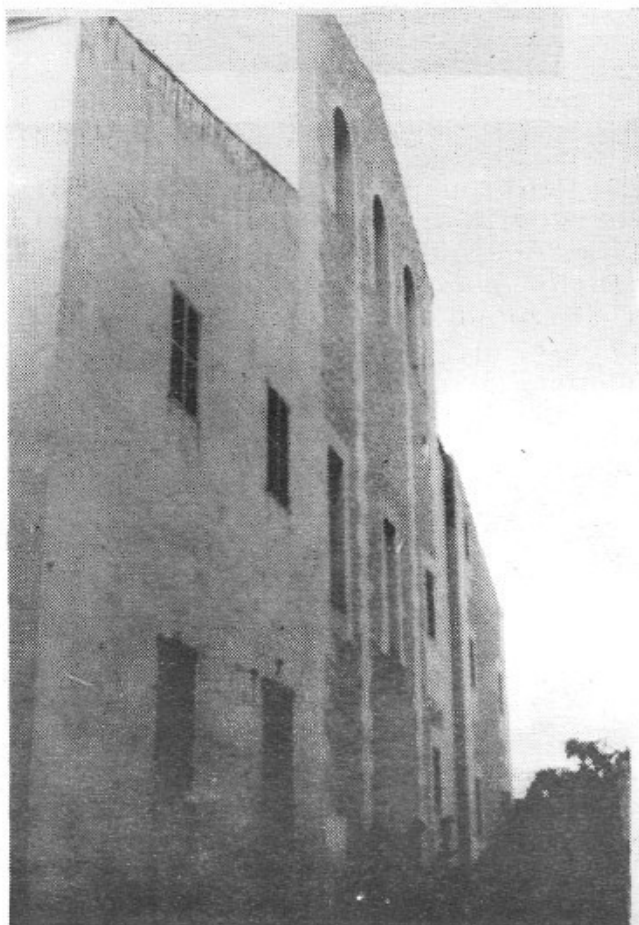

Després de la festa celebrada a l'església de St. Felip el passat 9 de Novembre de 1991, commemorant el "I CENTENARI ORATORI SANT FELIP NERI DE PORRERES", vaig decidir amb més motiu que mai, donar a conèixer aquest punt del nostre entorn porrerenc, però és clar, descriure les quasi dues quarterades masselles d'arquitectura i jardins omplirien massa fulls de l'entranyable "FOGANYA"; per això és que la dividiré amb dues parts.

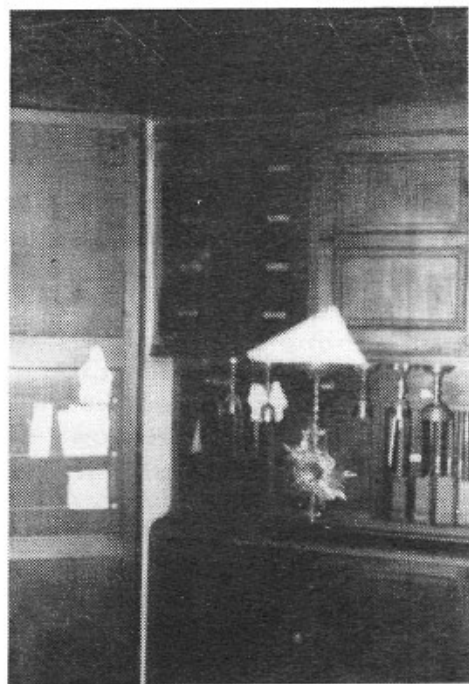
1ª part

DELS ESTATGES; VIVENDES I JARDINS

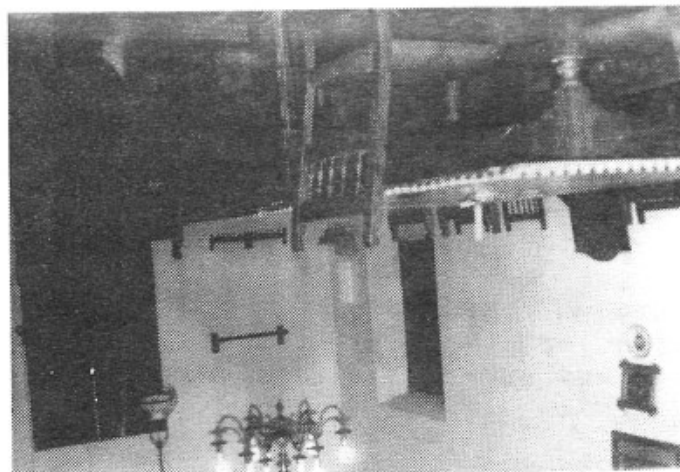
Comptant amb l'especial col·laboració de "l'hermano" Benito, que ens explicava el que a cada racó que visitàvem es feia i per lo que servia cada cosa que tocàvem; així doncs, el germa de St. Felip ens conduí cap a la Sacristia, una gran sala d'accés immediat a l'església; fou construïda amb una especial delicadesa, cuidant cada detall de l'arquitectura. Ens crida l'atenció el sòtil, de forma gòtica i amb les peces de marès tan ben encaixades com el més perfecte trencaclosques; en quant a mobiliari,

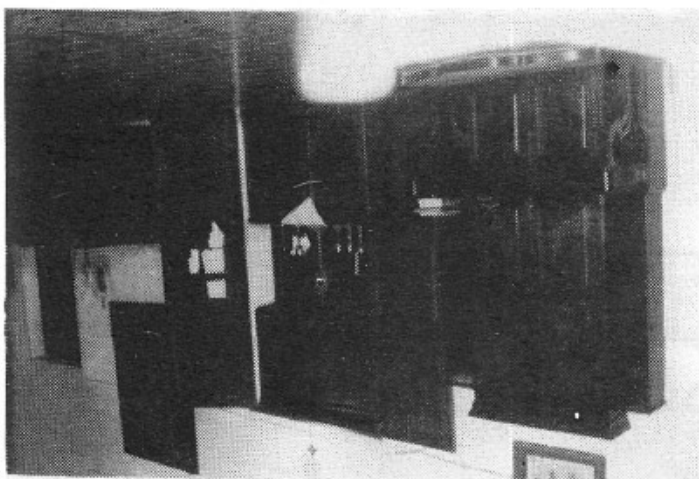
una caixa molt gran alberga el ropatge dels capellans, davant aquesta, vesteix la paret un hermos quadre on es recorden les imatges dels germans de Sant Felip, Josep i Benito; a la mitjanada que fa separació amb l'església,

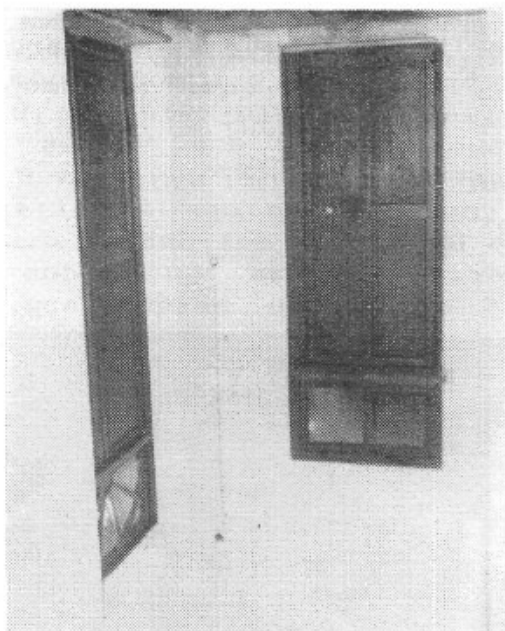
Continuant per un dels llargs corredors arribarem a la porteria, lloc que, en temps que l'Oratori s'habitava, sempre estava obert i a través d'una campaneta es podia avisar a "l'hermano" de guardia; després,

empotrats a la paret, s'alça un moble que alberga la preciosa custodia, calzes i demés joies de la comunitat, al costat d'aquest, un delicat moble escritori acaba d'ornamentar la sala, les parets guarnides amb quadres de diferents imatges de la devoció cristiana i al seu peu majestuosos cadires acaben de confitar la Sacristia.

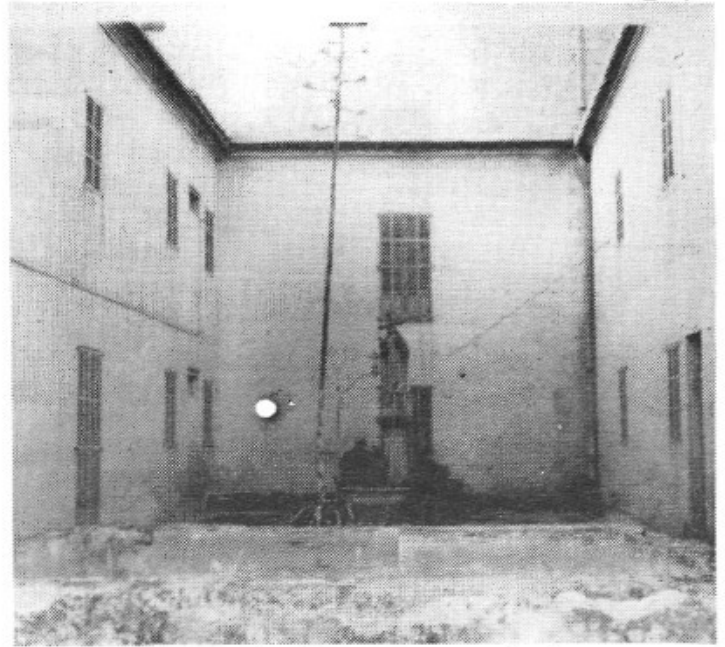
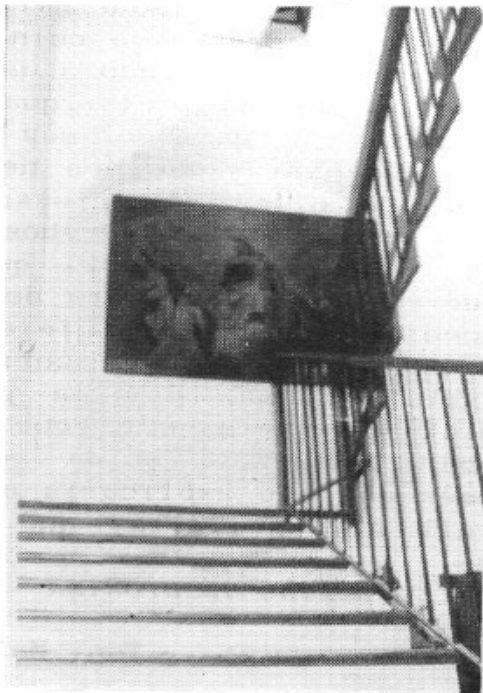
passarem a un gran menjador, on no faltava un quadre de l'imatge de Sant Felip, un reliquari tot fet de fons d'or i pedres precioses, un vell orgue i com no, una gran taula revolada de totes quantes cadires feien falta per albergar tota la comunitat en hores de dinar, sopar i reunió.

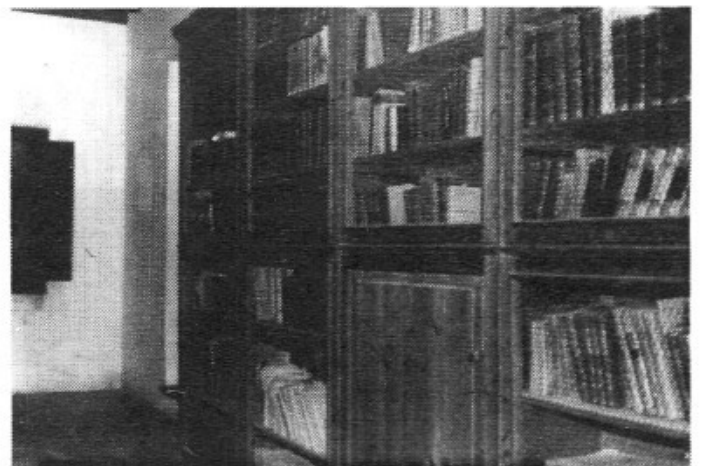
Seguint pels corredors amb el germà Benito, passarem per diferents habitacions, fins arribar al portal que ens conduiria al corral, sortirem a una petita clasta revoltada per les vivendes dels "Padres de San Felipe" i enmig una cisterna amb es coll empedrat,

Tornant als estatges, pujarem l'escala que va al primer pis, al primer replà un marevellós quadre de la Mare de Déu del Carme omple quasi tot el buit de la paret, allà dalt,

i darrera, s'alça una estatua del Cor de Jesús al gran corral, encara hi ha les porteries del que fou un petit camp de futbol, el germà Benito ens convidà a tastar les dolces taronges dels esponerosos tarongers que els mateixos "hermanos" sembraren perquè els nins del poble de Porreres que és recreaven i jugaven pel ben cuidat jardí en menjassin el fruit.

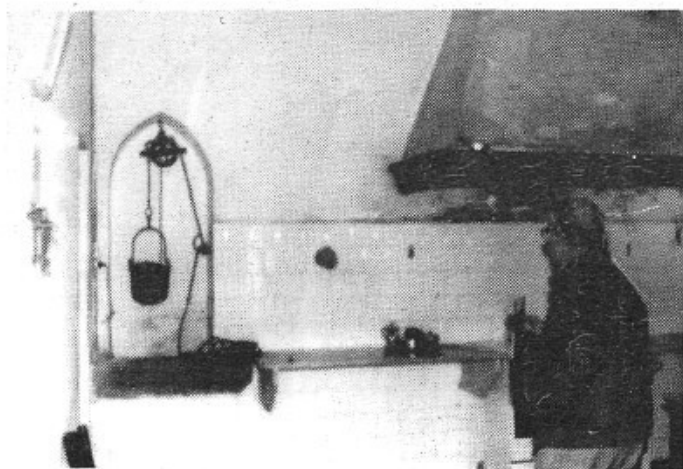
les habitacions són numerouses, el corredor principal, amb els costats guarnits d'estants plens de llibres de literatura, religió, etc; gran sabiduria per fomentar la cultura que la congregació de Sant Felip predicava i ensenyava,

al cap del corredor hi havia una petita estancia que donava pas a les petites habitacions on el pare Llorenç Riera tantes vegades hi va fer reflexió contemplant el presbiteri del roser de l'església, que de l'estatge es veia a través d'una finestra amb una discreta

balaustrada. Simètricament a l'altra banda del Roser de Sant Felip, en una habitació quasi iguala fou lloc de reflexió del pare Borràs; en sortir de les habitacions, contemplarem les imatges dels mencionats Pares a dos grans quadres, un a cada habitacle.

Entre altres coses visitarem els escusats, ara modernitzats i ben nets, la grandiosa cuina, amb una cisterna a un racó i un gran escalfapanxes, i es clar quan allà hi habitaven gairebé més d'una vintena de perssones, és necessàrien les olles més grosses; al costat de la cuina un rebost, que dona pas al celler, que no poguerem veure per falta de llum, i com que també és feia tard decidirem deixar-ho correr i deixar el demés per la proxima revista, "l'hermano", -que no li acabarieu mai la corda- ens ha promes que ens explicaria amb tot detall el que falta, que no és poc.

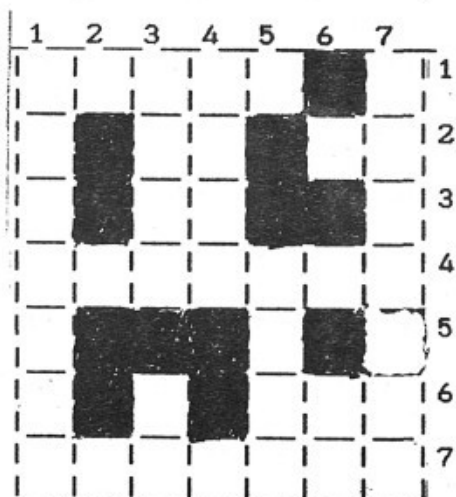
Fins la proxima

Toni Matas

ENCREUAT.

VERTICALS:

- 1- Saber- ho fer és requisit primordial per "Don Juan Tenorio"
- 2- Matricula catalana. Matricula catalana. Matricula valenciana.
- 3- Demostratiu. Forma verbal.
- 4- Líquid vermell humà. Matricula valenciana.
- 5- Matricula catalana. Crit del llop.
- 6- Matricula de la capital espanyola. Vocal. Vocals.
- 7- Retendre contra la seva voluntat.

FERRAN MANCEBO

HORITZONTALS:

- 1- Distància màxima. Plural.
- 2- Matricula català. Meitat. Padrina. Pronom.
- 3- Vocal. Compost químic de xenon i nitrògen. Consonant.
- 4- No és venda.
- 5- Matricula de Lleida. Consonant. Vocal.
- 6- Vocal. Vocal. Fam. testicles.
- 7- Per rastrejar.

Agraim a Ferran Mancebo, en primer lloc haver volgut contribuir a FOGANYA amb el seu encreuat i en segon lloc i doblement per haver fet l'esforç, ja que siguent castellanoparlant i dur poc temps d'estatge a Mallorca ha estat capaç de fer-lo en la nostra llengua, ja podriem prendre exemple molts de mallorquins.

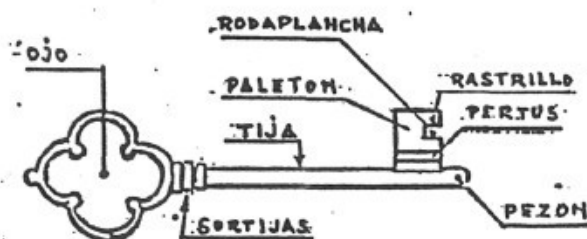
*Ens alegrem amb sa nostra entrançable glosadora Isabel Maria Valens per la placa que l'hi han concedit recordant els seus joves anys de cavallista;
La placa resa així:*

La penya "BEN NOU"

**A sa conductora més veterana
ISABEL MARIA VALENS
amb l'admiració per la
seva afició als cavalls de trot.**

14 de març de 1992

La clau II

Les claus poden classificar-se en general en dos tipus: un mascle, i l'altre nomenat famella; la seva denominació es deu, així com a molts d'altres objectes, que per idèntica configuració se les assimila a les característiques del sexe.

Les que pertanyen al primer tipus, tenen l'ànima o tija massisa o acaben amb el mamelló que sobresurt a les dents o paletó, formant part de la tija.

Aqueixes de mamelló són d'ús doble, des d'ambdues cares del pany o porta i la seva acció giratòria obre la bocaclau i la cara externa del propi pany que ambdues tenen gravat el perfil frontal del paletó i en sentit invers guardant sempre que el rodaplanxa sigui simètric respecte a l'origen i fi del mateix paletí, així com la planxa per la qual discorr circularment el rodaplanxa formant aquesta part del conjunt del pany que malgrat sigui obra del mateix serraller, forjador o ferrer. El pany mereix un capítol a part que essent tal vegada d'una complexitat, tan interessant com la de la de la clau i a la vegada mare de la mateixa, ja que del pany neix la clau adequada a l'estructura, mecanisme i inclús aspecte de la cara vista del mateix pany.

Pel contrari, les de segon tipus, les famelles, de tija buida, de tub i de canyó, tenen la buidor a la tija o ànima, generalment rodona o triangular, unes altres quadrades, essent aquestes dues darreres d'espiga giratòria membre que en les rodones es fixa al fons de la caixa per a que el

paletó pugui girar lliurament en moviment circular al llarg de la rodaplanxa.

Als segles XVII, XVIII i XIX, període en el qual es construïren mansions i palaus als quals sel's va dotar en gran nombre de mobiliari selecte dels estils que imperaven a la seva època, el que implicava així mateix tant en la fusteria de taller com en l'ebanisteria i amb l'harmonia, amb la seva qualitat i aspecte, el complement de serralleria i entre ella incloure naturalment les claus que no demereixen amb el conjunt de l'edifici.

El serraller classificava les claus per procediments varis, el pany o ull, les sortilles i el paletó amb el seu rastrell, rodaplanxa i pertus.

Així mateix, l'artesà serraller, utilitzava unes mòsses a l'extrem de la tija i també els filetons de les sortilles eren la rúbrica de l'autor.

Antoni Arcas

MALLORCA ILLA MEDITERRANEA

NOU VIDEO
REPORTATGE
ESSENCIAL
PER CONEIXER

MALLORCA

CA 'N TONI SERVERA

Distribuidor oficial

i servei tècnic

THOMSON

PANASONIC

- T..V..C..
- Càmares
- Hi-Fi
- Video
- Ordinadors
- Emissores C.B.27 M H 2 -homologables
- Video Club
- Muntage d'antenes

MITSUBISHI

PRESIDENT

(C B - 27 M H 2)

C/ ORELL 29
tl 64 71 70

PORRERES

Necrològiques.

Dia 5 de novembre **Maria Veny Barceló**, plàcidament, amb tanquil·litat, així com havia viscut, passà del somni material al somni etern, als 61 anys. Havia nascut dia 8 de juny de 1930, filla de Bartomeu i Francisca, casada amb Antoni Garí Nicolau "Sastre Micarillo", fills Miquel i Pereta; fill polític Bernat Ribas.

L'amabilitat que tenia fa que la recordem amb aprecí i ens dolem amb tots els seus.

DESEMBRE.

Dia 3 moria Guillem Mas Barceló. Havia nascut dia 2 de març de 1906; per tant, tenia 86 anys. Fou mestre d'obres, destacant amb la construcció del cinema de Cas Boterins, entre altres obres.

Era casat amb Margalida Mora Barceló i són fills seus Guillem i Antònia; fills polítics Margalida Barceló Picornell i Gregori Vaquer

Dia 17 Carme Gornals Garau, després de llarga i penosa malaltia, deixava aquest món de sofriment. Per la coneixença i amistat que ens unia a la família, ens sentim trists pel llarg penar de na Carme i ens condolem amb tots els seus familiars.

"Les seves filles li agrairem sempre el que va fer per nosaltres, perquè si no hagués estat per ella no seríem ni metge ni farmacèutica. Sempre ens va animar a seguir endavant, sobretot quan ens desanimàvem".

Dia 11 Bernat Bauçà Cerdà, vidu de 84 anys, després de llarga i penosa malaltia, deixava aquest món. Compartim el pesar amb tots els seus, sobretot amb la seva neboda, Maria Jesús Ximelis, col·laboradora incansable de Foganya.

Dia 15 Antònia Sagreres Sitjar, als 82 anys deixava aquest món. Al seu espòs, Antoni Julià Laranya, els fills Miquel, Biel i Jeroni, fills polítics Maria Antònia i Biel, desitjam que puguin pregar molts d'anys per ella.

Dia 18 ens deixa Jaume Gil Veny a l'edat de 88 anys. Tots els familiars i amics rebin nostre condol i al mateix temps els desitjam que puguin pregar molts d'anys per ell.

Dia 26 Josep Mesquida Bover passà a l'altre món. Ens condolem amb tots els seus familiars i amics.

RECORDA ELS TEUS A TRAVÉS DE FOGANYA

Si voleu que surti la fotografia
dirigiu-vos a la direcció de
FOGANYA; carrer Molins Nº. 2
(Porreres).

Dia 2 Pedro Veny Mora a l'edat de 80 anys ens deixava i partia cap el repòs etern. Enviam el més sentit condol als familiars.

Dia 10 Don Miquel Melià (Vicari Boterí) deixava aquesta vall de llàgrimes, casi de puntes, com aquell qui diu, sense fer renou. Havia ocupat el càrrec de vicari de Porreres durant 47 anys. Tota una vida!

Dia 13 Margalida Frau Barceló als 60 anys, deixà els seus per sempre. Reposi en pau.

Dia 15 Miquel Cerdà, als 82 anys, després de llarga malaltia, partia cap a l'eternitat. Els seus, afligida esposa i demés familiars, rebin mostres de condolència sincera.

Francisca Soler Servera de 79 anys i Margalida Serra Soler, mare i filla respectivament, en un accident de trànsit, deixaren els seus familiars i amics sumits en un sentit pesar. Que el Senyor les concedesca la resignació necessària.

Dia 25 Antoni Barceló Bauçà deixa aquest món de dolor als 82 anys. Familiars i amics rebin el més sentit pesar.

Dia 30 moria a l'edat de 58 anys en **Maties Ximelis Alcina**. Volem fer arribar el condol nostre a la seva esposa Maria, als seus fills Miquel, Maria i Maties, soci actiu del Grup Foganya, i a tots els demés amics i familiars.

Dia 14 moria Francisca Amengual Vaquer a l'edat de 84 anys. Rebin el més sincer condol tots els seus familiars i amics.

Dia 12 Miquel Sampol Sastre traspassava a l'altra vida son esperit. a tots els seus els acompanyam en els dol.

Dia 12 deixava de fer ganxet, no sabia estar aturada, n'Antònia Veny Mora, sa padrina de n'Antònia Montserrat, a l'edat de 96 anys. La recordarem sempre com un exemple de dona bona mallorquina. Reposau en pau, que bé vos ho mereixeu.

Dia 19 Francisco Mestre Font deixava aquest món, després de penosa malaltia, als 66 anys. Donam el més sentit pesar a tots els familiars i amistats en general, i particularment al nebot soci del Grup Foganya Antoni Mestre Mora.

Dia 23 Joan Gornals Escarrer, l'amo en Joan de sa benzinera, deixà aquest món de dol i pesar atropalladament. Rebin el més sentit pesar tots els seus familiars i amics.

Velours
crema descamante

"LES FONDIMENTAUX"
*FLUIDE NUTRITIF
*NUTRITIVE FLUID
Jean d'Estrées
PARIS

VAGHEGGI
INTERNATIONAL COSMETICS
ITALY

D'Lucanni
Italaiaer 75
CREMA PER GLI OCCHI

GERMAINE DE CAPUCCINI

SKEYNDOR
COSMÉTICOS
"Crema"
JALEA REAL

HIDRAZONE
René Guinot
PARIS

Margalida Barceló

Carrer Lluna, 12 - Tf: 64 70 70
07260 - PORRERES

Una encletxa en el cel.

Disfressades de ses típiques padrina i padrina jove elles eren, no obstant, més d'allò que demostraven els llaços familiars.

Sa bondat i generositat de sa padrina cap als seus nêts, eren una constant dins sa seva manera d'esser. Sa padrina, sana i bona sense haver tingut res mai, se desvivía pels fills de sa padrina jove, tots junts amb so padri formaven una sola casa.

Vos agradava anar a CONTINENTE, eh padrina!...

Hi solien anar amb sa padrina jove, un dematí qualsevol, per tornar devers migdia per preparar es dinar a n'es padri, en Joan i na Francisca. "Una compra d'antologia es s'oferta des tres per dos", li deia a ma mare quan conversaven cada dia horabaixa. En arribar les tres s'acostava a ca nostra i amb so padri discutien, xerraven i miraven qualssevol telenovel·les. Ara estarà tan totasola ma mare!

Jo vos estimava padrina, molt... i els meus germans també. I sa meva padrina jove... Què fa falta contar d'ella. Ja de petit, perquè ma mare no estas tan enfeinada amb ses tasques des meu germà petit, Joan, ens anàven sa padrina jove i jo amb so cotxet per Porreres. Porreres, vaig conèixer els teus carrers i racons de dins

es cotxet embès per ella. Ara hauràs perdut per sempre bona part del teu goig i alegria. Sa padrina que havia desfilat pels teus carrers també moltes vegades durant gairebé vuitanta hiverns. Ella era així, fent aturades amb dones que trobava pes camí. O sa padrina jove, anant d'un lloc a l'altre des poble amb es cotxe.

Es cotxe, company infatigable d'aventures pasades, el te'n duies a cercar caragols i esclatassangs. Tu, jo i els allots mos n'anàvem a la mar molts de dies en s'estiu.

T'agradava tant la mar, s'arena, ses ones i es sol es mesclaven amb ella formant part d'ells.

Derrotxant sempre simpatia, carinyo i amistat; sobretot dins aquella habitació d'estètica de ses dones, pareixia un gabinet de psicologia femenina.

Processons innumerables de dones desfilaren per les seves mans durant aquests darrers deu anys, sortint amb problemes un poquet més resolts que antes.

Ella vivia intensament ballant, sense respirar entre cançó i cançó... Arropada per una gràcia espontània que la feia esclatar de rialles davant qualsevol cosa. Tant els ulls i encara et sent riure i conversar...

Jo t'estimava, com a tots; encara ara com antes tenc ganes de correr d'axallà on faci fema i entrar dins ca vostra, fer un cafè o a veure-vos... Trobar sa padrina dins sa cuina i sa madrina asseguda a sa màquina de ses perles cantant i contenta. Anyorare tota sa vida sa vostra companyia, seure davora, ella i xetardejar una estoneta, contant coses de sa vida jo li contava els meus maldecaps i estavem junts.

Es curios lo llunyana que pareix una desgracisa quan no ens toca viure-la d'aprop. Però va haver d'esser així.

Es dimarts 21 de Gener va esser es dia més trist de sa meua vida, fou tan ràpid, tan de nou, tan trist.

Canostra es va convertir en un desfilat de gent per donar-nos es condol, Gent, cartes de moltes parts i telegrams de Salamanca mesclases amb trucades de Saragossa i de tota mallorca, tot amb continguts trists.

Sa gent demanava per la resta d'aquestes tres famílies destruïdes i no s'han mort dues mares sinó que hem guanyat dos germans.

Sa taranyina de sa mort amagada dins sa incomprensió per entendre una senyal de tràfic en una benzinera estava fatalment estirada enmig de sa carretera, i aquell camió la forada de part a part; Aviat, sense sofriment i els seus corets deixaren de bategar. Arribades com s'aigua i se n'anaren com es vent d'hivern, trist i dolent.

Si es veritat que hi ha un Déu que obri una escletxa en el cel per elles dues.

Quan moriren, part de jo es va morir.

RAFAEL PICORNELL SERRA

En nom de tota sa família; per lo que representaven per nosaltres.

Principis de Febrer del 92

BAR SA PLAÇA

simpatia i bon servei

t'esperam per servir-te

Plaça Espanya nº 3
PORRERES

70 recordant la missa cinquantenari per la mort de D.Miquel Melià "Vicari Boterí"

De hermoses recordances replegades,
vull fer-ne un remell que ambaumi el vostre entorn,
amb obsequi que amb les gràcies escampades,
amb les vostres mans sacerdotals que heu aixemplades
a presens, i a qui no hi són.

Tantes voltes heu volgut, heu perdonat
a pecadors que han vinguts apenadits,
Dén del cel quan heu volgut ha davallat
i amb les mans sacerdotals l'heu entregat
tan als grans com als petits.

Cinquanta anys de perdonar amb nom de Déu,
cinquanta anys d'obrir les portes del cel,
cinquanta anys de predicar i com la neu
blanquejar al món, i s'afica al dins seu,
asseonant així la rel.

De la sang de Jesucrist depositari
per rentar el cor embrutit del pecador,
i sabeu que hi ha Tabor si hi ha Calvari
rebeu donc en aquest cinquantenari,
eix record de nostre amor.

I fundareu vos mateix el nostre cor
que es digue per molts d'anys parroquial,
amb esforç continuat, grisolen l'or,
lluïtant sols per la parròquia fora por!
Que és nostra casa patral.

Vostra mà ha escampat creus a balquena
beneint i beneint... quants de milers,
vostres passes dins el poble en pau serena,
pels malalts i pels vellets arribant a la carena,
sense mai cercar interès.

Regalins de dolça pau fruit d'una vida,
que és desfeia per fer el bé an als demes,
vos sabeu que és Jesus qui ens convida,
per tenir nostra tasca ben complida;
l'únic és estimar més.

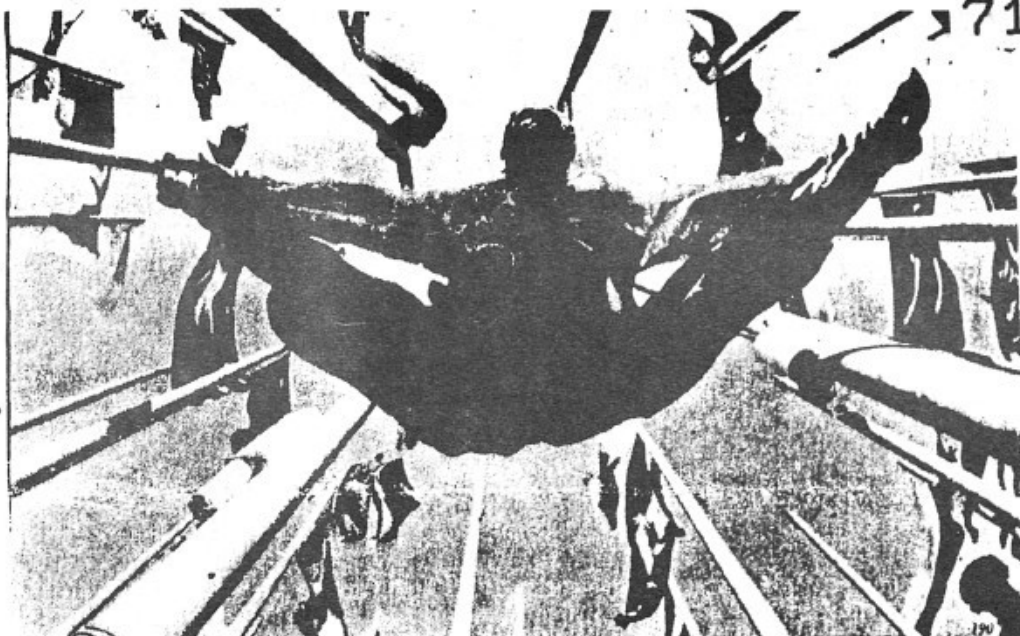
Vos desitg que arribeu al cel un dia;
però amb noltros quedau-vos un poquet més,
que per tots és sa vostra companyia
fruit i causa de més molta alegria;
això prec amb els demes.

*Jaume Rosselló i Verger
Juny 1983*

Olor

d'imatge

Se diu que poques vegades són les vegades en que una persona es manifesta tal qual és. N'hi ha que per costum estan darrera la roca, a veure venir; altres, especialment els que tenen un càrrec públic, sempre tenen la carota a punt per a mostrar aquella imatge que els pugui beneficiar; altres per mantenir les aparences o el bon nom donen mil i una voltes per tal de quedar bé.

Avui es parla de "tenir bona imatge" i això se compren entre els polítics, els caps d'empresa, els relacions públiques, però sembla que no hauria de preocupar tant a moltes persones que sacrifiquen idees, gusts i també sentiments només per guardar i mantenir la bona imatge davant l'opinió pública. No fa res si la seva vida personal és un desastre mentre això no trancendeixi. No importa si han de fer mil equilibris per oferir a un lo que astutament han pres a l'altre. No els preocupa si han d'anomenar blanc lo que és negre sempre que, davant el grup o la societat es pugui provar que allò és blanc. Són les persones que han de negociar, controlar diplomàticament, mirar de contentar tothom, dominar un cert vocabulari que no contengui paraules que comprometin massa... són al fons persones esclaves de la seva pròpia imatge.

Aquesta gent, però té un inconvenient i és que fora voler fan "olor d'imatge". No ho poden negar. Han de guardar tant les

formes que es nota a la llengua que aquell comportament és fictici. Sel's veu tan estereotipats i enmidonats que d'una hora enfora es veu que aquella actitud és forçada o aquella paraula que han dita l'han assajada massa vegades i no ha sortit amb naturalitat. Fan "olor d'imatge", de la pròpia imatge.

Tanmateix algú dia mostren els peus. A vegades senzillament perquè no ha anat bé el fet d'haver dit un SI a la dreta i a l'esquerra, altres vegades perquè s'ha sabut el que havien pagat per seguir aparentant el que no eren; altres simplement perquè un dia a un sopar en els postres després d'haver begut una mica més de la compte, sense voler, diuen el que senten i com ho senten i s'arma la "mar i morena", perquè els "caçadors de notícies d'imatges caigudes" sempre estan a l'aguait i tot d'una que veuen una cosa que sembla una llebre ja desapareixen. El resultat és que aquells homes de jac i corbata, que parlaven sempre amb bons modals han estat descoberts tal com són, i han caigut dins la trampa víctimes de la seva pròpia imatge.

D'aquestes persones n'hi ha més de les que pensam, encara que cada dia n'hi ha que, desenganats opten per ser ells tal com són prescindint d'imatges, i és quan de veritat encerten.

Andreu Genovard

RADIO CLUB CULTURAL PORRERES

El passat dia 1-12- 91 se celebrà la que fou la primera activitat del RCCP, basada en un concurs de ràdio-localització a nivell insular.

És ben segur que molts de vosaltres vos demanareu què és un concurs de ràdio-localització. Idò amb poques paraules intentaré explicar-ho.

La ràdio-localització consisteix en la recerca d'una balitza. És un aparell paregut a una ràdio que està en constant emissió i sempre al mateix nivell de so. Aquest aparell és amagat llavors a un punt concret i estratègic de la geografia insular (en aquest cas al sud-est de Mallorca).

Segur que també vos demanareu com es fa per poder localitzar la balitza anteriorment citada. Idò els cercadors es basen en un rellotget que duen incorporat ses emissores i que així com te vas acostant a l'aparell amb l'emissió, la senyal del rellotget va augmentant. I així vas cercant fins que el trobes; o no el trobes, ja que la prova té un temps limitat (la que fèrem a Porreres durà 3h.).

Ara vos detallaré com va anar el concurs abans citat. L'assistència fou massiva, amb un total de 37 cotxes inscrits i 65 participants a la festa d'aquest dia. Encara que els temps no ens acompanyàs massa, tot va sortir satisfactoriament, ja que se va concloure el concurs després de 3 h. de durada amb l'arribada de 19 cotxes al lloc on estava amagada la balitza.

cal destacar la bona actuació dels cercadors locals, ja que dels 19 primers classificats hi entraren 11 cotxes porrerencs. I també elebrar la gran actuació que tengué l'única parella femenina inscrita, composta per Esperança i l'aragaldia de Porreres, que arribaren en el lloc 6è, per davant d'altres veterans.

Per acabar la festa es va fer un dinar de companyerisme que se va celebrar al restaurant de Monission, acabant amb l'entrega de trofeus.

Vull aprofitar aquestes retices per donar l'agraïment al Grup Foganva per brindar-nos aquest espai que ens permet donar-nos a conèixer, i també agrair a tots els col·laboradors el seu esforç i ajut, perquè aquesta diada i primera activitat del RCCP fou un èxit.

RADIO CLUB CULTURAL PORRERES.

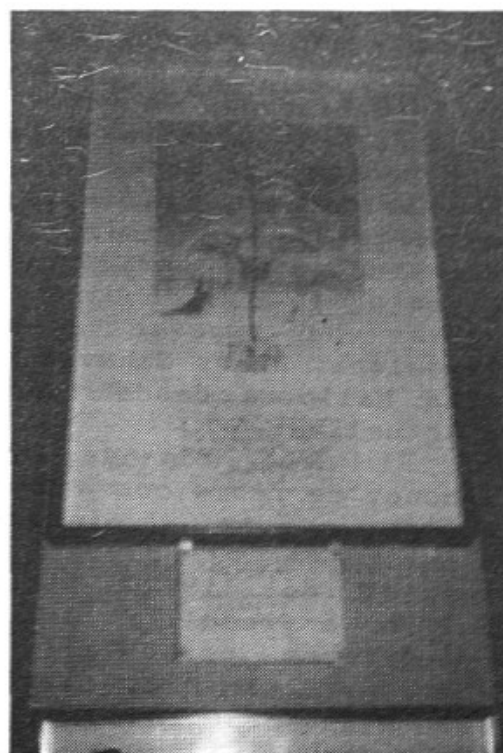
COM ES POT COMPROVAR NOSTRE MUSEU TE RESSÒ INTERNACIONAL

ESPAGNE

LUIS MARAVER

né à Seville, en 1957

dernières expositions personnelles;
Galerie Ambit, Barcelonna
Muséo de Porreras, Mallorca
Galerie Vogdt+Vogdt, Frankfurt

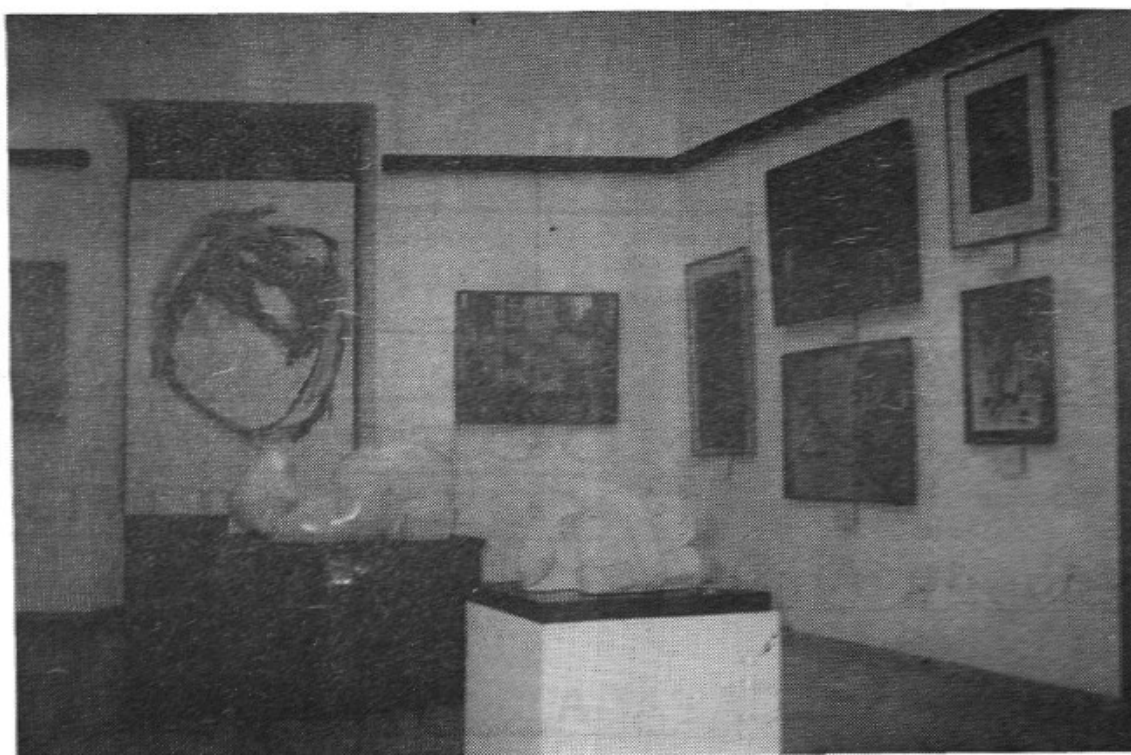

ESPAGNE

LUIS MARAVER

Sans titre - 1991 - Acrylique et collage sur toile - 100 x 81-

Entrevista a Mateu Sitges Febrer

Mateu Sitges Febrer és un conegut pintor manacorí que, per raons professionals, fa uns anys que està afincat a Palma. La seva pintura és densa en matèria i rica en color, la temàtica gira en torn a persones agrupades, ja sigui a un mercat, una processó o una orquesta. El dibuix serveix d'estructura a cada tema. És el clàssic del bon dibuixant. Sitges Febrer ha exposat a Madrid i Barcelona, a més d'haver exposat a tota Mallorca desde 1985 fins a l'actualitat.

El Grup Foganya ha tengut l'honor de rebre, com a obsequi del pintor, una pintura que constituirà el cartell de "La Passió" del 1992. El dia que anàrem a recollir la pintura, aprofitàrem per fer-li aquesta entrevista, amb la presència de Joan Mesquida Obrador:

-Quin temps fa que vos dediqueu a la pintura?

Fa set anys.

-I la vocació?

Des que vaig néixer. Una de les coses que vaig triar fer de petit va se dibuixar.

-Té familiars que siguin pintors?
No.

-Quines influències té?

Cap. No m'ha vengut per veure altra pintura. Ha estat una vocació. El color i la forma són coses que m'impresionen i a pintura és una manera d'expressar-ho.

-Quina va ser la primera escola a la qual va anar?

Vaig passar per l'acadèmia de Xim Torrens. Allà vaig perfeccionar el dibuix i els clars i oscurs. Però

-- >>>

META 100 S L

ROBA IMPORTADA DE PARIS I MILAN

MODELS EXCLUSIUS

Avda de Andratx 1

07015-CAS CATALA TEL 701372
CALVIA

ENHORABONA A SA FAMÍLIA MESQUIDA-FERRANDO

Quasi tothom coneix el matrimoni format per en Joan Mesquida i n'Aina Ferrando, mecenes del Fons Artístic Municipal, un tresor ja molt valuós com es coneix del gran públic degut a la poca publicitat que se'n fa.

Doncs aquesta exemplar parella li volem donar la nostra felicitació, pels acerts professionals dels seus fills. En Toni, el major, metge de treball, fent un curs de director de clínica, en Tomen, abans fiscal i actualment degà com a Jutge de Maó i és més jove, en Joan, llicenciat en Ciències polítiques i Dret, amb matrícula d'honor, es el subdirector Financer de l'Ajuntament de Calvià.

Ens podem sentir orgullosos.

Francesc Llinas

"Foganya s'adhereix a aquesta enhorabona"

en els colors jo som autodidacta.

-Pensa que no és bo tenir influències?

Tots tenim influències. El que s'ha d'intentar és agafar un estil propi. Anar a un bon mestre és bo, però has de tenir personalitat. Veure museus i molta pintura és essencial.

-Com es pot definir el seu estil?

Entre impressionisme i expressionisme.

-Coincideixen els seus gustos amb els del públic i els crítics?

Sí, generalment coincideixen. Normalment, els quadres que a mi m'agraden són els que agraden més.

-Així creu que sa bona pintura agrada a tothom?

Sí, tot allò que és autèntic, en tots els aspectes, agrada a tothom.

-Ha rebut premis?

Sí. El darrer va ser el Premi Picarol del Círcul de Belles Arts. També he rebut el Premi de Pintura de l'Ajuntament de Costitx.

-Quines aspiracions té?

Un artista mai pot arribar al final. És una inquietud que tenim.

-Li va agradar que li encarreguessin aquesta feina (la pintura per "La Passió")?

Em va agradar molt, sobre tot per la persona que ho va fer (es refereix a Joan Mesquida). Però no m'agrada gaire fer feines per encàrrec, perquè me veig influenciat.

-Pinta el que sent o el que veu?

Pint el que sent. Generalment el que més m'atreu són les coses en què hi ha la figura humana. M'inspira en allò, però m'agrada fer-ho a sa meua manera.

-Quins colors li agraden més?

M'agraden tots, però me n'adon que en els meus quadres domina el morat.

A part de les preguntes que li vam fer, aquell dia vàrem parlar d'art en general i vàrem intercanviar opinions sobre coses molt diverses. D. Joan Mesquida em va demanar que esmentàs que totes les exposicions que Sitges Febrer ha fet a Mallorca s'han venut tots els quadres. Normalment, no hi ha cap despatx de metge on no hi hagi un quadre seu.

Ell és el nostre Senyor i el nostre amic,
 home fins al màxim
 del que Déu va voler,
 capaç de contemplar i d'ensenyar,
 capaç d'amor i de ràbia,
 capaç de néixer i de morir,
 capaç de paraules i de silencis,
 capaç de tristor i capaç d'alegria.

Per Jesús ens arribat a la terra
 tot un gruix d'humanitat.
 En Jesús, Déu desvetla en nosaltres
 el desig de veure,
 d'admirar i contemplar
 les meravelles de la terra
 i de l'home.

Amb Ell quedam admirats
 que la terra pugui ser el petit racó
 de la trobada de Déu amb l'home.

Andreu Genovart

JOAN MESQUIDA I ANITA FERRANDO

HI HA PER QUEDAR ADMIRATS!

Si Jesús s'hagués amagat
a un racó de la nostra història universal
per saber des d'un principi què passaria...

Si hagués observat fredament
els fets de la nostra terra...

Si no hagués experimentat el sofriment
i no hagués conegut mai què és tenir fam...

Si no hagués tastat el vi de les noces,
i no hagués hagut de prendre decisions fonamentals
per caminar per la vida...

Si no hagués escoltat
el remoreig silencios dels estels,
al cor d'una nit d'estiu,
quan la creació reposa...

Si hagués crescut sense conèixer
la tendresa d'una mare,
o no s'hagués agenollat per servir
i rentar els peus als seus deixebles...

Si no s'hagués ajupit damunt el banc de fuster,
si no hagués abraçat tendrament els infants...

Si no hagués gemegat dins la fosca de la soledat
i davant l'angoixa de la mort...

Si no hagués observat ben de prop
com creix el blat, lentament,
i com madura poc a poc el raïm de la parra...

Si no hagués tingut temps de contemplar
les postes de sol,
o no hagués resseguit
els camins de Palestina...

Ell, el Senyor dels quatre vents del món,
¿què sabia de la nostra condició humana?
Què ens podria dir o què ens podria ensenyar
fins a deixar-nos astorats d'admiració?

MATINADA

Si pogués aturar el temps,
i enrrera tornar la vida,
damunt la mola aniria
a revivar aquells moments.

Moments d'encis i d'angoixa,
sentint el soroll del mar...
silenci d'una nit hermosa
que ja és a punt d'acabar.

El far que als vaixells guia,
cap a bon port vos durà,
no pot guiar nostres vides?...
doncs s'hauran de separar.

No ets l'amic
ni l'amant
ni l'espòs
ni el repòs.

Ets cosa que molt s'endinsa
horitzó infinit
raig de pluja
a mitja nit.

I si no ets l'amic
ni l'amant
ni l'espòs,
mata'm, mata'm d'amor
i seràs el repòs.

Caterina

Un dia ja fa molts d'anys,
plorava dins el llit,
l'obscuritat em feia por.
les ombres eren monstres
que se'm volien empassolar.
Però vaig sentir una mà suau,
i una veu càlida que em calmava
i aturava el meu plor.
- No ploris, em deia,
calma't que ja he arribat-
I de sobte els monstres no foren més
que capricioses ombres de lluna plena,
i l'obscuritat una tebia manta
que guardava el meu son.

8, Abril, 1991

Caterina

DADES TIPOLÒGIQUES

Torre de moli amb base

DADES BIBLIOGRÀFIQUES I DOCUMENTALS

DADES BIOGRÀFIQUES DE L'AUTOR

DADES JURÍDIQUES (TIPIUS DE PROPIETAT, ADREÇA, ETC.)

Propietat de Pedro A. Mas Ferrer.

DADES CONSTRUCTIQUES (MATERIALS I SISTEMES)

MURS, ESTRUCTURES

Paredat de pedra vista

ENTRAMATS, SOSTRES

Bigam de fusta

COBERTES

Terrassa i teulada

ALTRES ELEMENTS

DADES CRONOLÒGIQUES (EVOLUCIÓ DEL MONUMENT)

OBRES DE RESTAURACIÓ

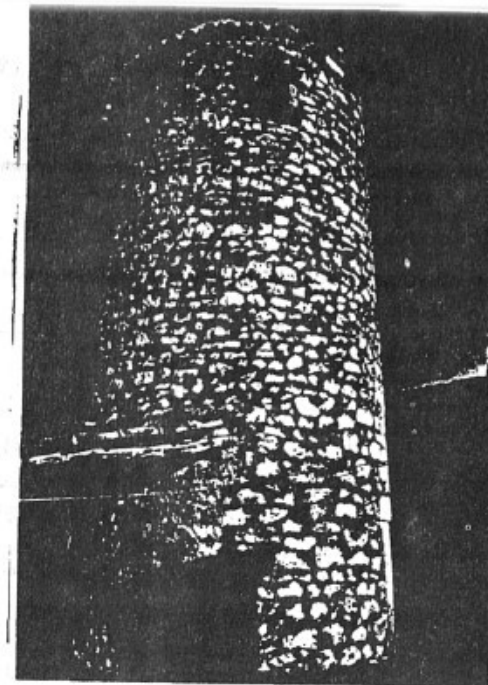
PERSPECTIVES DE RESTAURACIÓ (RECOMANACIONS)

Dificultats de restauració degut a l'estat ruïnós de les edificacions i desconèixer la antiga estructura.

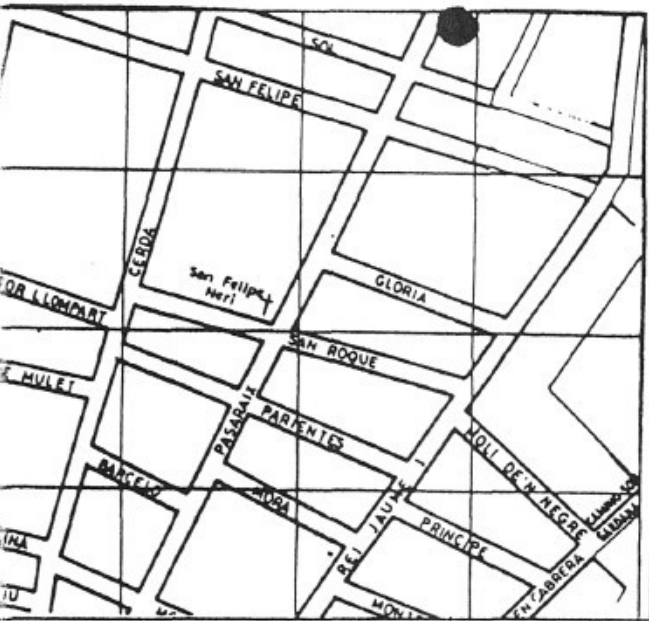
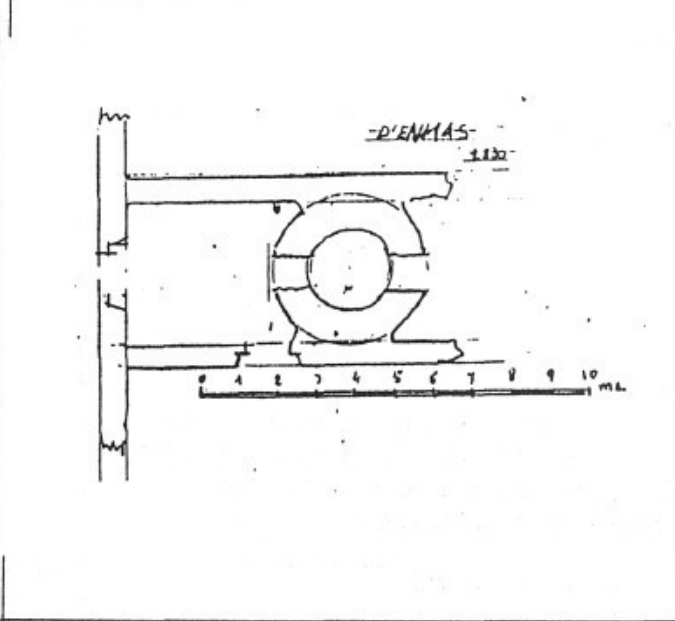
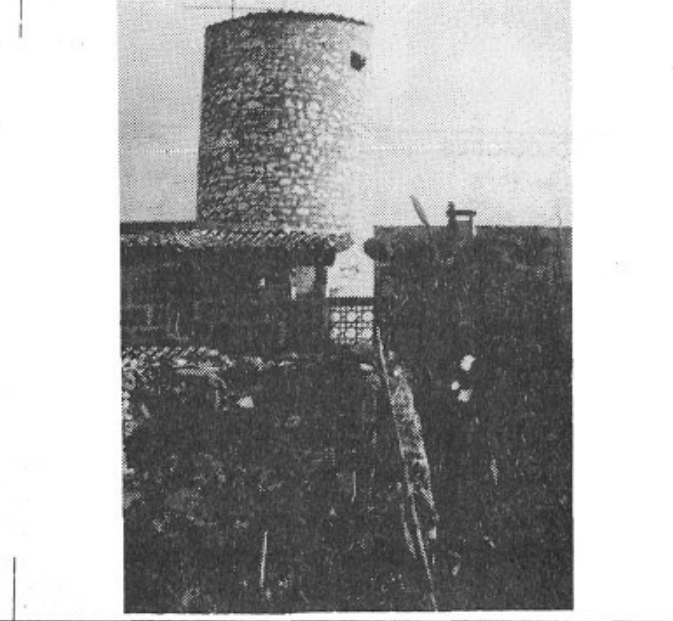
PERILLS GREUS EVENTUALS

REDACTADA
CONTROLADA
REVISADA

DATA
DATA
DATA

ILLA DE MALLORCA		MUNICIPI PORRERES		LLOC		BARRI								
LOCALITZACIÓ Carrer Pasaraix nº 102				DENOMINACIÓ/NS Molí d'En Mas										
AUTOR/S				ÈPOCA/QUES										
ESTAT DE CONSERVACIÓ	BO MEDIOCRE DOLENT	BUC	A B C	PARTS ANEXES	A B C	COBERTES	A B C	INTERIOR	A B C	HUMITATS	A B C	RESTAURACIONS REALITZADES	3/4 1/4 1/4 2/4	GRAU DE PROTECCIÓ IPCE
UTILITZACIÓ ACTUAL Vivenda				PROTECCIÓ LEGAL										
UTILITZACIÓ PROPOSTA				PROTECCIÓ PROPOSTA										
DESCRIPCIÓ				CONTEXT										
Torre de molí amb base rectangular de la qual queden únicament restes d'una nau coberta de voltes. Torre sencera conservada en bon estat, però mutilada a la part baixa.				Nucli urbà. Forma conjunt amb el molí d'En Mas Taleca.										
Torre coberta amb teules amb un aiguavés.														
Torre de pedra vista amb juntes amples i plenes de morter.														
S'han habilitat noves dependències per constituir la vivenda. Porxada de teules adossada a la torre.				CONTINGUT				A la part superior de la torre es conserven les moles.						

CROQUIS D'EMPLAÇAMENT I CONTEXT	CROQUIS D'IDENTIFICACIÓ GRÀFICA	IDENTIFICACIÓ FOTOGRÀFICA
		
<p>OBSERVACIONS</p>		<p>REDACTADA Antonio Arcas DATA 1990 CONTROLADA DATA</p>

COCA DE PATATA

Ingredients:

- ½ de farina de força
- 6 ous
- 9 unces de sucre
- 6 unces de saïm
- 2 lliures de patata bollida
- 2 ensaimades crues toves
- ½ unça de llevadura
- aigua per fondre la llevadura.

Dins d'un ribell batre els ous, el sucre i el saïm. A continuació la llevadura i la patata passada pel premsa-purè. Després les ensaimades. Mesclar bé amb les mans fins que les ensaimades estiguin ben esmicolades. seguidament la farina. Treballar molt, i bé la pasta. Esperar que tovi, tornar treballar i en el tercer tou fer les coques.

TAMBOR D'AMETLLA

- 9 unces d'ametlles
- 14 unces de sucre
- un poc de cafè
- una cullerada de mantega

Escaldar i pelar els bessons, posar-los amb sucre dins una greixonera de test a foc suau. Remoure amb l'espàtula de fusta. quan es sucre és dissolt, posar-hi el cafè.

Untar marbre o fòrmica amb la mantega. Trabucar-hi la mescla i amb mitja llimona fer una placa de mig centímetre. Tallar-lo abans que estigui fred.

CONSELL

Per tal que l'olla pressió no es faci negra en bullir les verdures, posau-li unes gotes de llimona.

PENSAMENT

La impuntualitat és una falta de respecte, no de temps.

ACUDIT

- *Pareix que estàs de mal humor avui. Què te passa Tomeu? Has de mirar les coses pel costat alegre.*
- *Està bé, Toni. Però, me pots dir quin és el costat alegre d'un mal de dent?*

ENDEVINALLA

*A res tenc por;
res me'n fa
i som de les cases
el més fidel guardià.*

ENDEVINALLA PASSADA

Un capell

Fadrins vos vull avisar
que en començar a cercar dona
procurau que estigui bona
que magra ja hi tornarà
i en serio ho heu d'agafar
igual que si un capellà
ho digués damunt sa trona.

2

Ademés de guapa i rica
que sàpiga fer es dinar
que en venir de treballar
si tu el t'has de preparar
sa cosa ja se complica.

3

Si salp fer sopa de brou
te pots dar per satisfet
prepara un tassó de llet
i es diumenge fregui un ou
i qualche bistec de bou
amb patata perquè ret.

4

Li dius perla preciosa
sempre m'ho has de fer així
i si ni t'he de corregir
de mi no estaràs queixosa
i la veuràs tan orgullosa
que no sabrà que ha de dir.

5

Quan una dona trobam
que ja no hi ha més allà
tu l'has de recompensar
cosa que mos oblidam
l'hauries de dur a S'Eixam
si és que li agrada es ballar.

6

Qualcuna va pes carrer
amb sa falda tota oberta
per fer anar ets homes alerta
i això trob que no està bé
perquè si ho mirau bé
pareixen dones d'oferta.

7

Deman perdó a ses famelles
si troben que m'he passat
al fin i al cabo jo he estat
casi sempre a favor d'elles
no ho dic per ses bergantelles
ni de sa mitjana edat
també ho dic pes jubilat
que amb sos anys ha canviat
es pèl de davall ses elles.

8

No me declar innocent
de lo que escric i escriuré
però una cosa diré
i vull que ho tengueu present
que un dia per quedar bé
o cobrir s'expedient
un posa lo que no sent
per cabar d'omplir es paper.

9

Però en lo que veus i sents
de fls més d una dotzena
escrius si vas per s'arena
i a mirar un poc t'entretens
cent dones sense sostens
les veus prendre es sol d'esquena

10

Un temps quan veien això
deien "són extrangeres"
i ara n'hi ha de Porreres
de sa Pobla i Manacor
i qui creu tenir es terrat bo
resulta ple de goteres.

11

Mos pareix un desbarat
i el món ha vengut així
lo únic que vos pucdir
que si això haguera passat
quan jo encara era fadri
m'haurien gut de tenir
dins un tanque blindat.

12

El món és així com és
i don això per acabat
i si qualcú se sent ofès
voldria ser perdonat
ja veis que no hi ha maldat
penseu que no he dit res
i si hi ha hagut un mal entès
no és sa meva voluntat.

JOSEP MARTORELL.

CUINA DE SON ROIG

Com recordareu ja treguerem pel maig passat la Foganya de Son Roig, la que podriem dir dels amos, aquesta tot i esser molt gran, amb caràcter pagesívol, gustós de tot és la que era dels senyors.